

Aprile

1962

c e c a

tutti i giorni eccetto domenica, v. con una ripetizione
omelia ceca: seconda domenica del mese

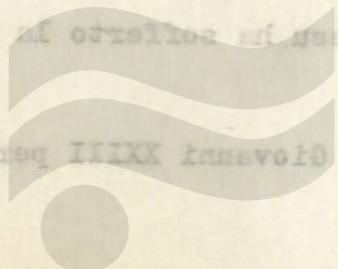
Le sessioni della Commissione Centrale
La lotta contro la Chiesa continua
L'Istituzione della Gerarchia in Corea
Riti del Giovedì Santo

2	P.Ovečka	14	Le sessioni della Commissione Centrale
3	Don Bonhard	P.Ovečka	La lotta contro la Chiesa continua
4	P.Ovečka		L'Istituzione della Gerarchia in Corea
5	P.Ovečka		Riti del Giovedì Santo
6	P.Novotný, S.J.		Descrizione della natura - Caratteristiche delle persone nel libro di Giobbe /2/ 13. IV. 21
7	P.Ovečka		La Chiesa sofferente con Gesù sofferente
8	Don Vrána	P.Ovečka	Omelia per la Domenica di Passione
9	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
10	P.Špidlík		La Gioventù in Unione Sovietica cerca sempre Dio /byt/
11	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
12	P.Ovečka		I Riti del Venerdì Santo
13	P.Novotný		Dio nel libro di Giobbe /5/
14	P.Ovečka		Per la Domenica delle Palme
16	P.Ovečka		I Riti del Sabato Santo
17	Don Vrána	P.Ovečka	"Processo di Gesù" di D.Fabbri /1/
18	Don Vrána	P.Ovečka	" " " " " /2/
19	P.Novotný		I Luoghi dove Gesù ha sofferto la Passione
20	P.Kořínek		Dio e l'amore
21	P.Ovečka		IL Messaggio di Giovanni XXIII per la Pascha

- 24 P.Ovečka 14' Le Feste di Pascha a Roma
- 25 P.Ovečka Pascha in mondo - Notizie della vita della Chiesa nel mondo
- 26 P.Ovečka Il Card.Bea sulla unione dei cristiani
- 27 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 28 P.Špidlík Considerazione per le feste di Pascha
- 30 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- Per il mese Mariano

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Sv.Otec Jan 23. se zúčastnil v neděli odpoledne postního průvodu z kostela P.Marie in Monte Santo do kostela P.Marie del Popolo.V kostele P.Marie in Monte Santo sv.Otec před 58 lety byl vysvěcen na kněze,jak to připomíná pamětní deska, odhalená právě v těchto dnech.Po skončení obvyklých liturgických modliteb v kostele P.Marie del Popolo sv.Otec promluvil k věřícím,kteří zaplnili kostel a prostranství před kostelem.Vyzýval věřící,aby se důstojně připravili na velikonoční svátky dovedli odpouštět, dovedli mlčet a vrátit pokoj vlastnímu srdci.V průvode krácelo mimořádně mnoho kněží a bohoslovů;

~~W. Oni když když se vydávají u svatého Jana v Rímě v neděli vládlo krásné jarní počasí.~~ Příští neděli sv.Otec bude kráchet v kajícím kostela P.Marie zvané Za mostem, in Traspontina.

VM XXI Ústřední přípravná komise pokračovala ve svých zasedáních,která přerušila neděle. V pondělí dopoledne se nejdříve pokračovalo v diskusi o scéma tech týkajících se liturgie - o boshoslužebných předmětech, posvátné hudbě a posvátném umění.Ptoom mons.O'Connor,předseda komise pro tisk,tisk a TV rozvedl schémata týkající se právě tisku,divadla, filmu a TV. Tyto nástroje jak šířit kulturu a informace, jak vzdělávat a zjednávat lidem ^{moderní} rozptylení mají nesmírný význam, nikdo o tom nepochybuje.Tisíce deníku vychází denně v stamilionovém nákladu; počet rozhlasových stanic se odhaduje ^{a týdeníku} na 11 760 rozhlasových přijímačů na 400 miliónů; je ohlášeno 1000 TV stanic se 120 miliony diváků, 170 000 filmových sálů,které navštěvuje ročně na 18 miliard diváků. Po první v dějinách Církve tyto ^{sdělovací} prostředky se staly předmětem studia předkoncilové komise.Už papežové v minulých letech poukázali jejich na význam a na vliv.Pius XI.vydal enc.Vigilanti cura, Pius XII. Miranda prorsus a Jan XXIII. v projevech pravil,že rozhlas, film a TV. znamenají úspěch pro člověka a civilizaci,ale že též tvoří nebezpečí:mohou být jak ve službách dobra tak i zla. Ve jménu nevázané svobody se mohou stát zdrojem narušení a dezorientace srdcí i svědomí,nástrojem mravního snížení a náboženského indiferentismu.Stát, ideologie stran a třídy jimi může obtěžovat věřejnost, znetvořovat pravdu,vozněcovat city nenávisti a tak budit neklid,který pak ohrožuje mezinárodní pokoj a bezpečnost.Církev je otevřena všemu co je dobré ~~pravé~~ a krásné, nebojí se pokroku, ano podporuje ho,nachází v něm nový důkaz ^{na} pro svou víru v Stvořitele.Církev se dívá k moderním sdělovacím nástrojům jako na nástroje a pomocníky při plnění svého úkolu kázat

evangelium všem národům, všemi prostředky. Nebojí se proto těchto vymožeností techniky a vědy, ale ~~neukazují~~^{bojí se} pokušení, že jich bude zneužito, jak mu jsou lidé vystaveni a bohužel často i podlehnou. O těchto otázkách právě jednají schémata, která vypracovala pro ústřední komisi sekretariát pro tisk

Dopustil utržka mnení ti nejméně mnohí mil aplaudí: Brk u, a s ním
dělí; při m^{Brk} tým i méně drtí frutí měst z jeho moci

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V pátek a sobotu Ústřední komise jednala o schématech týkajících se misií: o křesťanském životě v misiích, o kněžských seminářích v misiích a o spolupráci věřících s misiemi. Otázky křesťanského života jsou stejné v zemích tradičně katolických i v zemích, kterým je evangelium teprve hlásáno. Neexistují dvě měřítka. Poselství evangelia, z neho plynoucí povinnosti, zákony mají všude platnost; avšak okolnosti se nejednou mění s dobou a zeměpisnými situacemi. Církev hledí přizpůsobit tyto povinnosti, ale zároveň si všíma i nových otázek, které vznikají v zemích, které ~~berou do svých rukou vládu~~; tím více naléhá tam ~~výkon~~^{cho} v t obětavé laiky, kteří by dali svému rodícímu se národnímu životu křesťanský ráz. Uzce spojena s výchovou domácích laiků je též otázka výchovy domácího klérázu: postavení nových seminářů a nábor kněžských a řeholních povolání. V Africe malých je nyní 151 seminářů na území závisejícím na kongr.šíření víry s 15 586 studenty a 35 velkých seminářů 1825 bohoslovci. V r.1961 bylo v Africe 111 novokněží. V Asii je 88 malých přípravných seminářů s 6800 studenty, a 30 velkých seminářů a přes 2300 bohoslovčů. Ovoce téžo práce ukazuje počet domácích kněží: V Indii je jich přes 3000, tj. 72% všech kněží, Barmě 94, na Ceyloně 356, ve Vietnamu 1350, v Tájsku 94, v Koreji přes 200, v Japonsku 385. Kvetoucí semináře byly též na území dnes obsazeném komunisty: v Číně, sev. Koreji a Vietnamu. K misionářské práci nejsou povoláni jen kněží a řeh. sestry, kteří odcházejí do misií: všichni věřící jsou odpovědní za to, jak tato práce bude úspěšná. Věří tak číni modlitbou a almužnou, kterou dávají především prostřednictvím Pap. misijních spolků: Pap. díla šíření víry, které založila Pavlína Jaráčatová, Pap. dílo sv. Petra apoštola pro domácí klérus, které pomáhá už existujícím seminářům a přispívá k založení nových; Pap. dílo Svatého dětství, které probouzí lásku k misiím především u dětí; členy jsou děti do 12 let - loni toto dílo Svatého dětství dalo na misie obnos 6 milionu dolarů. A konečně Pap. kněžská misijní jednota, která dává účast na misijní spolupráci kněžím. Jednota má dneš 250 000 členů - nepočítáme členy v zemích Umlčené Církve, kterých bylo na 30 tisíc a kteří dnes nemohou dát o sobě vědět.

NSR. Kolínský arc.kard. Frings mluvil v německém rozhlasu ke kat. věřícím. Vyzývá, aby velkomyslně přispěli na sbírku pro fond proti hladu a nemocem ve světě, která se bude konat v něm. kostelích příští neděli na heslo "Misereor". Sbírka se koná letos po čtvrté. V uplynulých 3 sbírkách něm. katolíci darovali 127 mil. něm. marek.

Sv.Otec Jan 23. zavítal v úterý dopoledne mezi členy a poradce Ústřední přípravné komise, která konala poslední z ~~úvodní~~ páté série svých zasedání. Sv.Otec vyslovil svou radost nad prací, která už byla vykonána; v latinské řeči se též dotkl některých z témat o nichž byla řeč. Jen chválit dlužno úsilí všech, kdo poslušni pokynů Církve hledí vrátit liturgii její lesk, tak aby liturgie byla duší zbožnosti věřících a křesťanského života. Otázky spojené s misemi jsou naši denní starosti, především nábor nových křenžských a řeholních povolání a rozvoj seminářů a církevních zřízení. Důvodem k smutku, který nachází posilu jen v modlitbě, je truchlivá situace mnoha katolických misí, do nedávna kvetoucích, v zemích, ~~in~~ nichž sociální a politické změny téměř zničily jakékoli známku života. K obavám ale též nadějím budí otázky spojené s tiskem rozhlasem a TV. Když koncil se bude zabývat těmito a jinými otázkami, nejen že vykoná významné dílo pro život a lepší splnění úkolu: ~~xxxxxx~~ podá též směrnice pro účinnější pastorační činnost, napomene lidem naší doby, mnohdy roztržité nebo příliš zaměstnané jinými vedlejšími věcmi. Nakonec sv.Otec přál všem přítomným členům a poradcům Ústřední přípravné komise požehnané velikonoce, a jim udělil své ap. požehnání. Ústřední komise pokračovala v diskusi o schématech, o nichž bylo jednáno už v pondělí: o tisku, ~~zozhlasu~~ a TV.

Franc. katolický výbor pro boj proti hladu ve světě organizuje zvl.akci.

V neděli byly rozdány věřícím při bohoslužbách obálky, do kterých mají vložit obnos ušetřený dobrovolnými oběťmi v době postní. Výtěžek bude určen obyvatelstvu méně vyvinutých zemí v Africe a Lat.Americe.

V soboru se konala v katedrále sv.Guduly v Bruselu intronizace nového arcibiskupa kard.Suenense, za přítomnosti královských manželů a všech biskupů-Brusel se po prvé v dějinách stává sídlem arcibiskupa.

Při ~~baziliice~~ národní svatyni belgických katolíků na Koekelbergu u Bruselu byla otevřena výstava o II.vat.sněmu. Je rozveden váznam koncilu, dějiny koncilů, dokumenty o přípravě koncilu, o otázce jednoty křesťanů a o témaitech, o nichž se asi bude na koncilu jednat.

Profesor psychiatrie na Yalské universitě Francis Bracelandovi byla odevzdána medaile Laetare pro rok 1962. Tuto medaili uděluje kat.universita Notre Dame ve Súoj.státech katolickému laiku, který si získal zvláštní zásluhy pro Církev i vlast. Loni dostal tuto medaili president Kennedy.

Jeden z předních amerických komunistů po 2. světové válce John Lautner se stal katolíkem. Komunistické straně sloužil víc jak 20 let. Po svém vystoupení ze strany konal mnoho přednášek o neblahých metodách kom.strany.

↑ myšlen pěstní polohy pr

(článek byl publikován 6. 3. 1961)

CÍRKEV POKRAČUJE V BOJI.

87/1A

Catholic Digest, z dubna 1961. /

A. tančík
"Katolický Výběr" přinesl článek o tom, jak komunisté za Železnou oponou jsou zneklidněni odolností křesťanství.

"Rudý nápor protináboženský postoupil do nového a cínnějšího údobí. Stalinovo pronásledování Církve bylo zastaveno Kruševem v r. 1956 při jeho nastoupení. V Maďarsku, ~~Velké Británii~~ a Polsku bylo tehdy opět povolenno veřejně vyznávat a učit náboženství, nejen v tisku, ale i ve školách. Ideálem stranického aparátu bylo zničit náboženství, ale muselo se postupovat pomalu, aby si nezneprátili "pactivní dělnictvo". Tím by se jejich pracovní výkon zmenšil. *Přesně* vidí komunisté, že zašli vše udílení svobod příliš daleko", píše časopis. "Přitáhl tedy otěže již v r. 1957. V r. 1959 si ještě v Maďarsku ztěžoval vládní tisk, že prakticky žádná ~~je~~ protináboženská kampaň nebyla vedena od revoluce v r. 1956. Proto téhož roku uspořádala strana na 100.000 přednášek ve ~~přemysl~~ prospěch bezbožec výchovy. Založili též "Stálý bezbožec seminář" pro výcvik politických štváčů v r. 1960. V Polsku bylo v tichu přikročeno k vyloučení náboženského ze škol.

Protináboženské metody jsou různé v různých státech. V Polsku např. strana podporuje ateismus ze zásady. Jenomže to nejde tak snadno a musí se spokojit s tím, že dosáhla udělat z náboženství soukromou osobní záležitost. Hájí při tom tyto dvě zásady: 1./ že náboženství je ~~proti rozmachu komunismu~~ ^{neviděná} rozmachem komunismu, a 2./ že zasahuje do ~~materialních~~ zájmů lidu. Náboženství podle Marxe se zrodilo z bezmocnosti a z neznalosti přírodních sil. Organisované náboženství vyrostlo ze sociálně-hospodářských podmínek. Islam podle nich byl vytvořen, aby sjednotil Araby za účelem opanování karavanních cest Blízkého Východu. Proti náboženství postavili komunisté ~~rozumářskou~~ filosofii 18. století. Proti nadpřirozenemu postavili vědu. Astronomie prý dokazuje že nebe neexistuje. Biologie nenachází v člověku nic nesmrtevného. Tato propaganda

je jednoduchá a námnoze přesvědčivá pro neinformované lidi. Sputník hraje atheistům do rukou. Má dokázat, že nebe neexistuje, jak o něm mluví Bible. Ruské časopisy triumfálně oznamily, že sputník, ani rakety nenarazily, ani neprorazily nebe. Přednášky protináboženské jsou obvykle navštěvovány jen členy strany. Aby zbytek lidí od svých bohaprázných přednášek neodradili, jim je nařízeno dát jejjíž názvy, které by lidi věřící neurážely. Tak např. namísto názvu "Bláznovství náboženských myšlének", píší "O Vědě a vesmíru".

Vladislav Bienkowski, ministr školství v Polsku v letech 1956 až 1959 napsal, že je pošetilé tvrdit, že rozumářství porazí náboženství. Jediným prostředkem k jeho rozvrácení je podle něho šíření náboženské lhostejnosti. Jenomže to má dvojí ostří. Komunisté dobře vědí, že je dnes v Rusku mezi mládeží rozšířen nihilismus. Ten přináší ale těž lhostejnost k marxismu. Proto jeden ruský časopis nedávno napsal: Nesmíme sami sebe klamat názorem, že ti, kteří odhodili náboženství, přijmou ihned dialektický materialismus. T. zv. "Buržoasní atheismus", který se vzmáhá v Maďarsku, nevěří v nic, ani v Boha, ani v lidi". Za "Železnou oponou" jsou dnes kroužky mládeže, které odhodily jak náboženství, tak komunistický ideál.*

Komunisté se nejvíce diví tomu, že věda není naprosto proti náboženství. Tak např. v Československu dva doktoři hájili možnost zázračného uzdravení. Nikdo se při jejich přednášce ani neozval. Až když politický pozorovatel je napadl, dodalo si několik jednotlivců odvahy jim odporovat. Také víra učitelů je kámen úrazu rudé výchovy. Teoreticky, tvrdí komunisté, je dvojí možnost: Buď takové učitelé musí opustit školu, nebo náboženství. Ale to si režim nemůže dovolit, měl by jich málo. Vyplatí se teay trpělivost. Strana proto zájemně pracuje na jejich obrácení.- Jednou z náboženských bašt je rodina. Proto komunisté varují rodiče, aby dětem nepřekáželi "na nové dráze". Jeden maďarský časopis píše: Rodiče tím dítěti nijak nepomohou, že je nutí chodit do kostela, ke zpovědi, nebo do náboženství. Nic tím nedosáhá úspěch/

nou. My se přičiníme o to, aby děti přijaly pravdu socialismu."

"Lidé se mají víc věnovat sportu a hlavně práci," píše jeden rumunský časopis. "Když se člověk zabere do práce, ztratí ~~mystiku~~ zájem o mystiku." - Jeden varšavský časopis varuje, že i když jsou děti vychovávány jako nevěrci, že to neznamená, že jsou chráněni před pochybami. Právě tak jako děti zbožných rodičů pochybuje o jejich náboženství, tak děti nevěrců mohou pochybovat o jejich marxismu, nebo dokonce ho odhodit.

V Rumunsku Svaz mládeže otevřel přednášky o mystických odchylkách. Víra je prý znakem slabého charakteru. Přesto si komunisté v Československu ztěžují, že v jisté obci celý Svaz mládeže chodí pilně do kostela, že vedoucí nesvolávají politické schůze v době pobožnosti a v půstě vykazují malou činnost. - Nejvíce si však ztěžuje jeden pražský časopis, že členové místních a ékresních výborů jsou věřici a posílají dítky do náboženství, nebo dokonce s nimi chodí do kostela. "Často se ospravedlňují tím," obořil se na ně jeden časopis, "že nechtějí ztratit spojení s massami lidu."

Komunisté mají též trampoty se sedláky: Docházka do kostela na katolické svátky má za následek ztrátu pracovních hodin. To se týká hlavně Vánoc a Velikonoc. Komunistická taktika je nechce přímo zrušit, chce je prozatím jen neutralizovat, to jest zbavit je jejich náboženského významu. Zavádí proto nové tradice, chce je nahradit svátky socialistickými, jako výročními oslavami založení kolchozů, továren, a oslavami výročních hospodářských plánů. - V jedné t. zv. "Sovětské republice" Litvě, zimní festival nahrazuje Vánoce, jarní Velikonoce. Když takový festival padne na nějaký církevní svátek, jsou kostely poloprázdné. - Jednou chtěli zase komunisté sesvětštit a zrušit svatební obřady. Soutěží socialistickými obřady s okázalostí a náherou. Nejnovější veřejný obřad je tam vyní "udílení občanství", při čemž jsou 16letým odevzdány občanské ~~Magistrum~~ průkazy. Má to být protějšek biřmování. Loni v únoru byla taková slavnost uspořádána v Budapešti za přítomnosti členů strany, vlády, Politbyra, Svazu mládeže a hlavně policie.

Tun

V Polsku byly hlášeny mnohé ztížnosti co do chudoby svatebních obřadů civilních. Od té doby jsou místnosti při oddavkách bohatě vyzdobeny nábytkem, často z doby renesance, s koberci a květinami. V některých zemích ztížnosti dosud nápravy nezpůsobily. Tak ~~je~~ hlásí jeden pražský časopis, že oddavky jsou zřídka kdy více, nežli zápis novomanželů do úředních knih. Také křest a pohřeb má obřady velmi chudobné, jsou-li vůbec nějaké.

Ani v Bulharsku nezaznamenali komunisté ve svém protináboženském boji zvláštních výsledků. Radio Sofia hlásila zajímavou historku: "Na komsomolské schůzi ve vsi Lopušna, byl přijat jednomyslně návrh na obnovení boje proti církevním svatbám a křtu. Ale večer bylo kolem kostela rušno, jakési stíny přelézaly kostelní plot, v kostele bylo plno lidí. Kněz církevně oddával. Ženich byl komsomolec, který podával téhož večera návrh na obnovení ~~hnutí~~ protináboženského boje, nevěstou byla tajemnice téhož komso-molu. V řadě za sebou stáli mladí komsomolci s nemluvňaty, čekající ^{li} na křest, jiní zase přišli pro svěcenou vodu.

Komunisté vědí, že za "Železnou oponou" není náboženství omezeno na ~~starce~~, negramotné a ženy. Je stále silné mezi mládeží a inteligencí. Přes veškeré zdání sebedůvry, komunistická buržoasie se bojí náboženství tou měrou, jakou ho nenávidí. ----- Váhají však v použití method.

Jsou zmateni silnou odolností křesťanství. Učí, že náboženství vyvěrá z býdy, bezmocnosti a z utlačování lidskosti. Jsou zranitelní ve své vlastní doktri-ně tak dlouho, jak dlouho potrvá náboženství.

ústav pro studium
totalitních režimů

"Korea má církevní hierarchii". - Zprávy: Sv.Otec Jan 23.přijal ve svl. audienci účastníky Evropské konference, kterou svolal svl. výbor pro světový mí prostřednictvím práva. K přítomným pronesl krátkou francouzskou alocuci "Církev se dívá příznivě na každum ^{vážný} podnět, který chce ochránit lidstvo od nového zármutku, krveprolití a nových nevypočitatelných zřícenin, opakoval svá slova z ván. poselství r.1959. Tento postoj ve prospěch míru je zřejmý ze všech výroků a výnosů papežů, Vztahy mezi ~~národy~~ podobně jako vztahy mezi osobami by se neměly řídit násilím, ale právními normami, které odpovídají požadavkům přirozeného práva, ^{(zásadám) mrvním všeobecně platným a nezměnitelným,} když jsou přehlíženy, není možné aby mír panoval mezi státy (pravil např Pius XII.) Proto jsou nutné konference, jako je tato římská, a na nich naléhat na zachovávání mezinárodních zákonů: Pax orbis ex jure: na světě nastane mír, jen když bude respektováno právo. Proto je nutné překonat jisté mylné teorie: o mytu násilí, o nacionalismu a jiných, které narušují život národů a pokojné soužití ^{tak} postavit na mravních zásadách. Spravedlnost odnímá důvody k rozeprímu a k válkám, řeší spory, stanoví úkoly a povinnosti, ^{tak} práva obou stran, opakoval znova sv.Otec svá slova ván. poselství). Těmito zásadami o úctě k právům druhého je prodchnuta sociální nauka Církve. Kdokoliv podle ní zařídí svůj život, upevňuje své ctnosti občanské a sociální. Závěrem sv. Otec podtrhl, že pravý pokoj může přijít jen od Boha; proto nechť doplní své práce modlitbou k Bohu, aby pokoj, ovoce spravedlnosti, byl vždy dopřán lidem. Modlitba bude účinnější, když bude vycházet ze srdce, které je v pokoji s Bohem, které zachovává všechny Boží příkazy. Závěrem sv. Otec udělil přítomným a jejich práci své ap. požehnání. - Audienci členů konf. ^{výboru pro pokoj} prostřednictvím práva byli přítomni zástupci 29 zemí. Jejich jménem vzdal hold sv.Otcí předseda konference Ital Malcanci; žádal povzbuzení a ochranu k uskutečnění onoho Pax Christiana, křest. pokoj, který mají uskutečnovat jednotlivé vlády i národy.

Dnešní L'Os. Romano přináší jména mnoha domácích afrických kněží, kteří byli jmenováni sídelními biskupy na místo dosavadních evropských kněží; tak byl jmenován nový arc. v Conakry v Guinei, v Kumasi v Ghaně, v ^{Bamako} ~~Ziguinchor~~ rep. Mali, v Dakaru v Senegalu a Lomé v rep. Togo.

V Salisbury v j. Rhodesii byl založen tzv. Katolický sekretariát pro jižní Rhodesii. Sekretariát bude koordinovat podniky na různých oblastech společného zájmu: školství, činnost laiků, překlad Písma sv. do afrických řečí a informační službu; jeho činnost zahrne všech 5 jihorhodesijských diecézí.

Arab. je v řeči kway Ju a Tae Ju. ~~je~~ hude dom korejského muzea od 38 mramorů
z období dynastie kouř: v Pyeong Yangu a Hwang Heungu. 83/2

Jak jsme už oznámili, svatý Otec Jan 23. zřídil v Koreji církevní hierarchii. Celou zemi rozdělil na 3 církevní provincie, vždy s arcibiskupem v čele a na 8 sufragánních biskupstvích. Korea je už třetí asijská země po Vietnamu a Indonésii, kterou ^{W. P. K. 13} tento způsobem povýšil z misie v plném smyslu slova na nezávislé církevní území. Od r. 1945 je Korea rozdělena po politické stránce na severní část, s asi 10 miliony obyvatel, které vládnou komunisté, a na jižní s 23 miliony obyvatel. Velká většina Korejců vyznává ^{Yeshenku} náboženství zvané šamanismus; sedmá část obyvatelstva jsou budhisté, r. 1955 bylo 5300 budhistických mnichů; 80 000 přívrženců má šintoismus; protestantů: presbyteriánů, metodistů baptistů a j. je přes milion 200 tisíc; v Kwangju je protestantský Biblický ústav a v Seulu ruský pravoslavný ~~církev~~, ve věřících jsou všichni Korejci. - Katolická Církev vstoupila do Korey koncem 16. století. Za japonské okupace katolíci vojáci pokřtili několik umírajících dětí. R. 1592-93 dva jesuité cestou z Japonska se zdrželi v Koreji a psi půl druhého roku. Za velkého pronásledování v Japonsku v 17. století bylo umučeno pro víru i několik korejských otroků. Mezi japonskými mučedníky blahořečenými r. 1861 bylo 9 Korejců.

Druhá cesta katolické Církve do Korey byla Čína. R. 1620 čínský literát Pavel Siu Koang ki se chystal kázat evangelium v Koreji. Korejský král, osvobozený ze zajejí Tartarů procházel Pekingem a vešel do styku s jesuitou P. Schallém ap. vikariát Nankingský zřízený r. 1660 zahrnoval i Koreu. R. 1702 na žádost františkánů Korea byla dána pod pravomoc ap. vikariátu pekingského. Od r. 1777 někteří korejští vzdělanci začali studovat křesťanské knihy, které se jim dostaly do rukou prostřednictvím vyslanců své země v Pekingu. Velké místo o poznání katolických knih měl Petr Yi Šeung Hun, filosof a matematik; právem je nazýván prvním korejským apoštolem. R. 1784 se v Pekingu dal pokřtit. R. 1789 bylo v Koreji už na 1000 katolíků, mnozí z nich byli z šechtických a vzdělaných vrstev. R. 1795 přišel do Korey čínský kněz Čeu ven muo; v Koreji našel na 4000 katolíků, když umíral bylo jich už 10 000. Na 300 jich položilo za Krista ~~mrtvou~~ ^{jako mučedník za pronásledovaní v letech 1801-1802}. R. 1811 korejští katolíci prosí o kněze v Číně i v Římě.

R. 1831 byl zřízen ap. vikariát korejský; prvním ap. vikářem byl jmenován mons Barthelemy Bruguiere, z pařížské společnosti pro zámořské misie. Zemřel po 4 letech, aniž vkročil do svého vikariátu. Až r. 1837 tajně vstoupili do Korey nový ap. vikář a dva kněží. Všichni tři byli za dva roky zemřeli jako mučedníci. R. 1925 byli prohlášeni blahoslavenými.

Zase katolíci byli bez kněze. R.1845 se podařilo dostat do země novým dvěma misionářům s pomocí prvního korejského kněze Ondřeje Kima, vychovaného v Makao. Rok nato byl dřp.Kim odsouzen k smrti pro víru. Dva misionáři pracovali tajně až do r.1866; katolíků bylo v zemi už 20.000. Propuklo nové pronásledování: jeho oběti se stali dva biskupové, 7 misionářů a víc než 10 tisíc věřících. Ale ani mučednický nedovedlo zničit touhu misionářů síc věřících. Opět Korea byla bez kněze. R.1875 vstoupili do země dva: jeden byl biskupem; brzy nato ale byli vypovězeni. R.1888 přišly na Koreu první řeholní sestry; r.1892 byl otevřen první seminář v Seulu. Propuklo nové pronásledování: r.1901 bylo povražděno 700 katolíků na ostrově Quelpaert. Počet katolíků pomalu ale stále rostl: r.1910 jich bylo přes 73 000; korejských kněží bylo 15. Od té doby misie se těšila poměrnému klidu, pozvolna rostla; Korea byla rozdělena na více misijních území, která byla svěrována různým řeh. společnostem. R.1925 bylo prohlášeno blahoslavenými 72 korejskými mučedníky. R.1933 první apošt. prefektura byla svěřena korejskému kléru; r.1942 byl jmenován první korejský biskup, ap. vikář ze Seulu mons. Ry.

Sovětský vpád r.1945 znamenal konec náboženské svobody na sever od 38 rovin noběžky, na jihu Církev stále rostla. Za vpádu komunistů ze severu na jih r.1950 bylo zavražděno nebo zemřelo útrapami v internaci i mnoho misionářů, mezi nimiž i ap. delegát mons. Patrik Byrne; 57 000 severokorejských katolíků tvoří část církve umlčené za bambusovou oponou. Když se na jihu situace uklidnila, byla země znova rozdělována na menší misijní oblasti, tak bylo připravováno nynější rozdělení na diecéze. Dnes je v jižní Koreji skoro půl milionu katolíků, 315 bohoslovů a 282 domácích kněží, s nimiž pracovalo 226 misionářů z ciziny. Z 1170 řeh. sester je 1039 z Korey; dále 252 novicek a 245 čekatelek. Existuje několik korejských řeh. společností setser, např. řeh. společnost sester od bl. korejských mučedníků; kvetoucí jsou též kláštery řeh. sester rozjímavých. I nadále Korea bude sice potřebovat pomoc kněží i sester ze zahraničí, ale tím že tam je zřízena církevní hierarchie, Korea už není misií v pravém smyslu slova, má své biskupy, a bude jich mít rok co rok víc a více.

7 Jako kdysi Korea dostala světlo evangelia z Číny, tak nyní se připravuje, aby jednou Číně, dnes úpíci pod jhem moderního pohanství vrátila toto světlo. Rozkvět Církve v Seulu nám může být poučením: tak dlouho tam Církežila bez kněží, byli to laici, kteří na Koreu přinesli evangelium, a kteří sv. víru též udrželi do chvíle, kdy tam mohli přijít svobodně kněží. A jak velké oběti korejští veřící dovedli pro svou víru snášet. Ani mučednické oběti života se nebáli.]

Vnějní národní úřad
RaVat CECO 5-4-62 *Hipolit. myšlenky o myslivcích kdežto vlastní žel. J. P. Z.* 84/1

Svatý Otec Jan 23. konal ve čtvrtek dopoledne tajnou a pak veřejnou konsistoř na níž se jednalo ~~proces~~ o chystaném svatořečení bl. Martina z Porres, dominikánského bratra faika z Peru, který žil v 16. a 17. století. Bylo přítomno 30 kardinálů, též peruánský kard. Landazuri. Při tajné konsistoři byla též přečtena jména arcibiskupů a biskupů, jmenovaných od poslední konsistoře; též byl ohlášen první biskup antwerpský - a odevzdána palia arcibiskupům, kteří na toto liturgické roucho mají právo. ~~Referát~~ o životě kandidáta svatořečení podal prezentant kongr. obřadů kard. Laraona. Přítomní kard. dali své dobrozdání ke kanonizaci. Hned nato se konala veřejná konsistoř; jíž byly přítomni biskupové z Říma a okolí a mnoho dalších osobností, především z Peru a Jižní Ameriky. *Kanunice*

Před tajnou konsistoří sv. Otec přijal ve zvl. audienci poutníky rakouské diecéze Svatý Hipolyt, které vedl biskup mons. František Žák. V krátkém proslovu sv. Otec jim řekl, že navštívil jejich kraj r. 1912, když se ubíral na Světový eucharistický sjezd do Vídně; tehdy též zavítal na poutní místo Maria Zell.

Vyzýval je k obětavému křesťanskému životu a k modlitbě za zdaru II. vat. sněmu. V pátek 6. dubna sv. Stolice vydá sérii pamětních poštovních známek, jejichž čistý výtěžek je určen pro Fond boje proti malárii. Na známkách je znázorněny současná odvodňovací práce, jimiž papežové v minulosti hleděli zmenšit nebezpečí malárie v Římě a okolí.

Světoznámé německé katolické nakladatelství Herder vzpomíná letos 10. výročí založení svého čtenářského Klubu. Členové klubu dostali dohromady na dva miliony knih. Polovinu tvoří beletrie, třetinu vzdělávací četba a čtvrtinu byly knihy pro děti a pro mládež.

Německá katolická tisková služba KNA referuje o akci rumunských komunistů proti pravoslavným klášterům. Více než polovina jich byla v uplynulých letech zavřena a mnoho řeholníků bylo zatčeno pro svou tzv. mystickou a náboženskou činnost. Kláštery se stávaly více a více oázami duchovní a náboženské obnovy a velmi přitahovaly zvl. studující mládež, kterou komunismus nedovedl uspokojit. Rakouská televize bude vysílat operu o životě maďarského primasa kard. Mindsentho. Opera bude mít titul "Kardinál".

Úspěšná série televizních filmů, ~~vyrobená ve Spoj. státech~~, která má společný název "Věčný Řím", bude vysílána japonskou televizi. *(Náklad na natočení)* Přímu hrádil Spolek am. katolických mužů. Série byla vysílána mnoha TV stanicemi v sev. i jihovýchodní Americe, v Austrálii i Evropě. Série byla odměněna několika cenami na mezinárodních festivalech televizních filmů.

(mne mřt. když i hruška)

M. Hartig z Prenz, mormot z Pn. Prezidentské a mormot života, mne říká
důvěra. ⁵to M. Hartig a dle mne, mormot vše vše má
na před o deníku mormot Thunov, Kromě něj pro d. (čížkou)
M. Hartig dle.)

důvěra dle vše vše má

mormot vše vše má

ste do deníku mormot

lze jít na plánování deníku.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V sobotu dopoledne sv.Otec Jan 23. přijal v soukromé audienci anglikánského biskupa ze Soutwarku u Londyna dr. Stockwoode - v pátek udělil slavnostní audienci novému velvyslanci republiky Filipínu dr.Benignu Toda y Toledo, který sv.

✓ Otci odevzdal své pověřovací listiny. - Po velikonočních svátcích 25.dubna sv. Otec přijme v slavnostní oficiální audienci prezidenta africké republiky Horní Volta dr.Mořice Yameoga.

Kongregace obřadů konala v pátek dopoledne své zasedání za přítomnosti sv.Otce. Byly čteny dekrety kongregace, jimiž se schvaluje zázračná uzdravení připisovaná přímluvě bl. Vincence Pallottiho, římského kněze, který zemřel r.1850, a sl. Božího Aloise Guanelly, italského kněze, zakladatele řeh.společnosti kněží a sester od Boží prozřetelnosti.

Na Smrtnou neděli odpoledne sv.Otec bude přítomen posnímu kajícímu průvodu z kostela P.Marie in Traspontina do baziliky sv.Petra. Je to poslední z posních průvodů, kterých se sv.Otec letos zúčastní.

V sobotu ráno přijalo kněžská svěcení 16 jáhnů alumnů koleje sv.Bedy, ve kterém se připravují na kněžství mužové, kteří už v pozdním věku začali bohoslovecká studia. Z anglicky mluvících zemí většinou konvertitě kněží bylo před lety duchovními v anglikánské církvi, jeden byl rektorem anglikánské bohoslovecké koleje. V koleji sv.Bedy už vystudovalo přes 300 kněží.

✓ Ve středu sv.Otec jmenoval arcibiskupem v hl.městě republiky Guiney domácího kněze mons.Celimbu; konakryjský rozhlas vyslovil nad tím usp kojení vládních kruhů. Radujeme se z toho, že sv.Otec Jan 23.považuje africkou Církev za dospělou a že si přeje, aby představitelé hierarchie byli synové Afriky, pravil mj.

Mezinárodní sdružení kamarádů stavitelů, založené v Belgii pod záštitou P.Werenfrída van Straatena postaví v městě Kasai v Kongu vesnici o 140 domků pro obyvatelstvo, které dosud nebylo zvyklé žít ve větším seskupení, dále postaví středisko pro mládež a středisko pro výchovu afrických kamarádů stavitelů a konečně vzronou zemědělskou usedlost, na níž se africké mládeži dostane poučení jak obdělávat půdu podle moderních metod.

Pod záštitou mezinárodního hnutí kat.universitních studentů a intelektuálů Pax Romana se bude konat ve Frýburku ve Švýcarsku od 12-do 17.dubna 7.sjezd afrických katolických studentů, kteří studují na Evropských univerzitách. Sjezd má za ústřední téma svých přednášek a diskusí hospodářské otázky černé Afriky.

874/62 (kontin.)

874

Vážení posluchači, drazí bratři a sestry v Kristu!

"Máme tedy pravdu, když tvrdíme, že jsi člověk pomatený".

Taková byla odpověď židovských předáků na Kristovu výzvu k obrácení a na jeho poselství spásy. Když se pozorně zaposloucháme do dnešního evangelia, máme dojem, že mezi Spasitelem a Židy stojí nějaká vysoká a neprostupná hráz, která zastiňuje a odděluje. Ježíš sám říká, že tato hráz stojí uprostřed lidských duší; stojí mezi ním a každým člověkem, který není z Boha. Kdo je z Boha, rozumí slovu Božímu. Slyší je s láskou. Chápe s dychtí vlastí radostnou zvěst a raduje se z toho, že může nosit křesťanské jméno. Víra v Krista jej posiluje, dodává mu odvahy a sebevědomí.

Člověk žijící z Boha, se živí ~~přední~~ slovy Božími, které slyší z úst Kristovy Církve, s kterými se sektává v Pašti svatém a při svaté liturgii. Trpí vším, co jej vzdaluje od Boha. Raduje se však také z každé bolesti, kterou smí snášet spolu se svým Pánem na kříži za spásu světa. Jde o to, drazí věřící - být z Boha. Zde, právě zde se odehrává nejdůležitější drama lidského osudu a lidských dějin. Křesťan ví dobré, že koneckonců ~~záleží~~ ne na tom, zda jsme bohatí či chudí, mocní či bezmocní, zda patříme na východ nebo na západ, - ví, že nezáleží ani na tom, zda máme dobré či chatrné zdraví - nýbrž zda jsme z Boha, zda umíte žít v Bohu a nebo zda stavíme hráze mezi svou duší a Bohem; zda křesťanství je pro nás jedinou cestou ke spásě anebo nesrozumitelným bláznostvím. Toto je první a základní stanovisko, řekli bychom náš první domov a naše první místo. Jsme-li z Boha, rozumíme nejen jeho slovu nýbrž rozumíme i jeho Církvi; rozumíme i svému životu, starostem a bolestem. A máme moc proměňovat utrpení šedivých dnů ve vykoupení; máme moc překonat rozkladné a ničivé síly zla, i smrt samu.

Naše moderní civilizace sjednocuje zemi: staví dobré betonové mosty a asfaltové silnice. Už se dlouho mluví o vesmírných televizních stanicích, které umožní celému světu sledovat zároveň všechny události na celém okruhu zemském. Ale naše doba staví i ždi mezi lidmi a mezi národy. Vybudovala železnou oponu s ostatními držicemi.

dráty a podminovanými polí. Rozdělila Berlin - trhá Alžírsko, Afriku od Evropy - ale i syna od rodičů. Rozděluje přátele, umenšuje důvěru člověka v člověka, uzavírá lidskou bytost do stále větší samoty. Žijeme ve světě duchovně a mravně rozděleném. Chodíme vedle sebe často jíká roboti: bez citu a bez pochopení pro bratra a sestry, kteří jdou vedle nás týmž smírem. Často máme i strach z toho, že zlo v nás a kolem nás by se opět mohlo zorganizovat v ~~ničiví~~ a nesmyslné zabijení a vraždění.

Není pochyby, drazí přátele, náš svět se rozpadá a zpoddá na tisíc kusů a ostrovů, ostrůvků - na lidské atomy, protože ztrácí první a nejzákladnější pouto, které nás sjednocovalo a stmelovalo v jedinou ~~modlu~~, kde každý měl své místo. Ztrácíme Boha ze svých srdcí a ze své společnosti; ztrácíme Krista a Jeho Církev. Náš svět postavil nejen továrny a mrakodrapy, ale postavil též vysokou nepříjemnou hráz mezi sebe a Boha. Jeho materialistická civilizace zpívá svými motory a hlukem vých orchestrů před Ukřižovaným: slova, která ~~skvěla~~ Židé: "Teď už víme jsme si jisti, že jsi pomatený".

Drazí bratři, pamatujete se na scénu, kterou popisuje sv. Jan Evangelista a která se udála brzo potom, co náš Pán přislíbil darovat své Církvi Eucharistii? Mnozí z jeho přátel se pohořšovali: "Tvrdá je ta řeč - mamíťali - kdo ji může poslouchat?" A odesli.

A Christus se ptal svých apoštólů - a ptá se i nás, protože tato scéna se opakuje stále v dějinách křesťanství: "Chcete i vy odejít"? My odpovídáme s Petrem, na kterém zdoboval Jésus svou Církev: "Kam půjdeme, pane? Ty jediný máš slova věčného života. My jsme uvěřili a poznali, že Ty jsi náš Spasitel a Pán".

Známe až do omrzení všechny ideologie a osvěty, kterými náš živí denní tisíc a ministerstva propagandy, rozhlas a řečníci. Známe až na dno jejich smutné sliby, které se neplní. Zůstává po nich jen hořko v srdci a prázdno v duši. Vyhnaní Boha z duše žádeče, chtěly ~~postavit~~ nové oltáře a vyrobit nová božstva. A dnes se dělí toho, že se národu nedostává vůle k životu a že mládež se oddává výstřednostem, aby zapomnula na zklamání, prázdnou a smutek. To je ovoce, které roste zam, kde není Bůh, kde nežije Kristus a kde neposte Církev.

My jsme uvěřili, že Kristus jediný nás může spasit. Poznali jsme, že On je náš jediný Pán. Na této víře chceme opět postavit svůj život, svou naději a své ideály. Předně však musíme mít odvahu strhnout užívání hrázy předsudků, které dělí dnešního člověka od Krista a jeho Církve. Neděláme si iluze. Víme, že je to práce těžká, ale víme také, že je nutná. Všeobecne zastaralo na našem křesťanském rádu! Nebojme se odhodit zbytečné starosti a lidské zvyklosti jako přítěž. Jdeme ke středu, ke Kristu, jděm k podstatě: ke svátostem, k eucharistii, ke zpovědi - k evangeliu. Křesťanství se těšilo modernímu člověku často nesrozumitelným, protože se nedovedl rozlišovat mezi jeho podstatou a případkovou škořápkou. Myslel si, že křesťanská víra tkví ve všelijakých složitých pobožnostech, ve využívání kadidla, v dlouhých procesích a svěcené vodě... Ztratil ze svých očí Krista a zapomněl, že Církev není společnosti pro útěšování slabých nýbrž spojenectvím Boha a lidí k duchovnímu boji a k podrobení dějin a kultury Kristu. Křesťanství nebylo nikdy a tím méně dnes odpočinkem. Křesťanství bylo a je i dnes neklidem lidských srdcí a duchovním bojem, který vyžaduje statečný postoj nás všech. Ruce, které popadly kameny, aby je hodily na Krista, jsou doposud zvednuty - i na Vás. Ale nebojte se! Váš úkol je svatý a sám Bůh bude bdít a zehnat vašemu boji za jeho práva a za právo člověka na spásu.

Hráz předskusků a pomluv proti Kristu a jeho Církvi musí být stržena. Strhneme ji někdy i jen slovy nýbrž předně ryzím, plným křesťanským životem. Strhneme ji tím, že vychováte ve svých dětech neohrožené křesťany, kteří budou pokračovat ve vašem díle a kteří budou stavět mosty porozumění mezi Bohem a lidmi. Křesťan se zajímá též o přítomnost a budoucnost všech svých bratří a své země. I my chceme, aby se skončila vysilující studená válka a aby byly koncentrční tábory a politické věznice. Pracujeme pro to, aby černý a bílý člověk se setkali v pěkné spolupráci jako bratři - toužíme, aby se přestalo střílet v Alžírsku, aby se neumíralo hladem v Číně - aby se nemrzačily děti ani hladem ani nanávistí k člověku. Lidské bratrství nevyrostete ze studených rozpočtů a úředních prohlášení nýbrž z Kristova srdce, které vykrvácelo pro všechny - bílé i černé, pro východ i západ. Drazí bratři, cheme v tomto duchu Kristova bratrství procházit velikonoční svátky - chceme naopat z jejich tajemství onu milost, která by z nás udělala statečné apoštoly a bojovníky za Králeství Kristova "omi a na Nebi - abychom hrde nesli Kristův Kříž jako zanemání našeho vítězství k těm, kterým se zdá doposud znamením bláznoství. Pro nás je však jedinou jistotou v boji za lepšího člověka a za spásu všech národů.

VM. Svatý Otec Jan 23. se zúčastnil v neděli odpoledne postního kajícího průvodu z kostela P. Marie in Traspontina do baziliky sv.Petra.Kostel P.Marie in Traspontina spravují otcové ~~Karmelitáni~~ staré observance.Od hlavního oltáře tohoto kostela sv.Otec k přítomným promluvil:oznámil jim,že v nejbližších dnech vydá zvláštní list římským věřícím,aby se důstojně připravili na II. vatikánský sjezd,kdy přijedou do Říma biskupové z celého světa;chování římských věřících jim má být vzorem a příkladem.Sv.Otec též naznačil,že koncil se může prátahnout až do příštího roku.^{y.}
Ve štvrtku sebude konat ve vat. palaci tzv.poloveřejná konsistor, při které patriarchové a biskupové dlíci v Římě a okolí podají svůj hlas stran chystané kanonizace bl.Martina de Porres,dominikánského bratra laika z Peru.✓.

~~Itálie.~~ V neděli se slavily v celé Itálii Den kat.university.Věřícím byl připomenut význam katolických škol vůbec a zvl. katolických vysokých škol.Byli vyzváni,aby na udržení jediné It.kat.university B.S.P. v Miláně přispěli almužnou. Výtěžek letošní sbírky je určen pro lékařskou fakultu,která zahájila svůj první ak.rok loni v listopadu za přítomnosti sv.Otce. Letos má Kta.universita na všech ~~xxviii~~ sedmi fakultách 13 176 studentů -práv, politických věd, písemnictví, filosofie, pedagogie, zemědělských věd a lékařství a ústavu pro statistiku a jiných vysokoškolských ústavech.

NSR. Už po čtvrté se konala ve všech kostelích NSR sbírka na fond "misereor pro boj proti hladu a nemocem ve světě. Při sbírkách v uplynulých 3 letech se vybralo na 120 milionů něm.marek. Nejrůznějším podnikům se dostalo z výtěžku sbírky finanční pomoci,např. byla postavena nemocnice v Akwanga v Nigérii, středisko technické výchovy mládeže v Bogotě v Kolumbii, jiná odborná škola v Assuncionu v Paraguaji,sociální středisko pro dívky v Bombaji, vodovod a elektrická centrála v Matsienu Basutolandě,průmyslová škola Don Bosko na Filipínách, budovy pro družstvo rybářů ve státě Kerala. -Podle příkladu německých katolíků se podobné sbírky ve prospěch trpících konaly a konají ve Francii,Holandsku, Rakousku a v některých krajích Itálie.Almužna ve prospěch Díla na pomoc trpícím je projev víry,je praktický důkaz vítězství nad materialismem tím že se dobrovolně zříkáme pozemských statků z lásky ke Kristu a jeho hladovějícím a trpícím bratřím; je to ovoce úsilí překlenout propast,která dělí bohatší od chudých,a přenos k uskutečnění pravého pokoj a bratrství na zemi.

~~H. M. Arc. f Novalesus Mons Rumeil vypral svého dnu vlastního
václ. měnu. Vom Rumeil vypral piačí, of svého nekento mysl obetvali a idr
zmeněn mne kivoltly a oběti, vl. obete ten mysl port. A w. pravimam!~~

Je zde ak. mma k ~~zprávám~~^{zprávám} dle možnosti s určitou
úrovní.

To bylo mi po 5^é - ře u. Dne v pořadí sedmém ~~středotýdenním~~^{ze závěrkou} následoval
pozvánka v rámci několika pozvaných. Pořadí mezi nimi, kdožto, kdožto, w. On
byl jediný mužský pesek, kteří, v les. w. Petru; zde byl možný
^(obrat) v těsném kontaktu a krátce přít. násiln. s peskem.
Zde jed. ztěk...

7. V pondělí odpoledne w. byl povolán v mln. audiuem vzdáleně ~~do svého~~
nadzemní flotily admirála lise Hollanda - Martina Berica, když byl povolen
svůj výstup a další výstup.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

"Sovetská mládež stále touží po Bohu".-

USA. Asi 4 miliony dolarů a 5 let práce budou nutné k dokončení obnovných prací Národní svatyně amerických katolíků, zasvěcené Nep. Početí, ve Washingtonu. Ve věži zvané Kolumbových rytířů bude instalováno 56 zvonků; bude uveden ~~den~~^{nové} v provozu věrhany, které jsou dar kard. Spellmana a katolických vojenských kaplanů a zařízeno na 30 kaplí; např. péče amerických Poláků bude zařízena kaple P. Marie Čenstochovské a péče amerických Slováků kaple P. M. Sedmibolestné. Svatyně Nep. početí byla konsekrována r. 1959; navštívilo ji už dva miliony osob.

✓ NSR. Ve Frýburku se koná v těchto dnech studijní zasedání Ústředního výboru německých katolíků. Na téma: II. vat. koncil a příprava naň u německých katolíků promluvil přední německý jesuita P. Hirschman, člen koncilové přípravné komise pro laický apoštolát. "Potom promluvil ústřední duchovní rade výboru mons. Hansler o situaci ~~německu~~^{kat. Církve v} a ve světovém katolicismu. Je přítomno na 900 zástupců katolických spolků Německa.
její místo

Belgie. Mezinárodní katolický spolek pro tisk spolu s Kat. informační kanceláří pro evropské otázky ~~uspořádá~~^{v Bruselu} studijní dny o různých otázkách evropského sjednocení. Zvláštní pozornost je věnována otázce ^{m. veřejného mínění a}

✓ jak kat. tisk může přispět k sjednocení Evropy.

✓ Španělsko. Dílo pro postavení bytů, které bylo založeno jako panátku na Světový eucharistický sjezd konaný v Barceloně r. 1952, dokončilo už 5000 příbytků. V těchto dnech byl započat nový stavební program, v jehož rámci bude postaveno dalších 3000 příbytků.

✓ Japonsko. U příležitosti konsekrace prvního biskupa z Oity místní autority vzdaly hold práci, kterou vykonali v kraji katoličtí misionáři. Guvernér késokresu ~~xx~~ Oity Kanišita prohlásil, že konsekraci považuje za mimořádně významnou událost. Bez mravnosti a náboženství hmotný pokrok nevyhnutelně vede k záhubě. Starosta města poukázal na slavnou minulost diecéze: po prvé byla zřízena r. 1588 za papeže Sixta V., kdy do Japonska pronikli první misionáři; za kravávěho pronásledování v následujících desíti letech ale diecéze byla zrušena.

22. prosince m.r. ji sv. Otec Jan 23. obnovil.

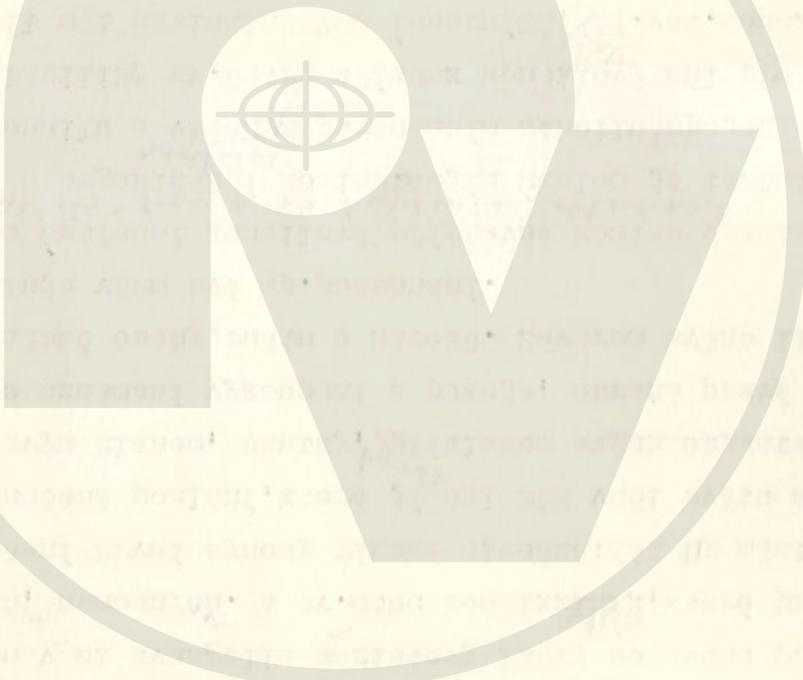
✓ Rím. Podle posledních statistik nejpočetnějším rádem kat. Církve jsou jesuité; mají 35 086 členů; po nich přijdou františkáni s 26 876, salesiáni s 21 048 členy a školštíbratři se 17 560 členy.

VM. Vatikánský deník L'Os.Romano přináší list, který sv.Otec Jan 23. adresuje všem Římanům, kněžím, řeholním ~~osobám~~ i laikům. Vyzývá je k uvědomělé spolupráci ne zdaru II.vat.sněmu. II.vat.sněm, opakuje sv.Otec bude událost mimořádně důležitá. V dějinách Církve dosud ^{oznámení} ~~zadného~~ koncilu nevyvolalo takový ohlas, a to i u nekatolíků; kteří především doufají, že koncil přiblíží den sjednocení všech, kdo se hlásí ke Kristu, jako k svému Mistru a Pánu. Biskupé už před časem poslali do Říma své návrhy a přání, jak ^{krát} ~~odhalit~~ z pokladu Církve ~~negy~~ energie, které Církevi dal její zakladatel, tak aby Církev splnila svůj úkol i v dnešní atomové době. Svůj zájem o zdar koncilu římských věřících mohou dát najevo především modlitbou a pak tím, že ~~připodobní~~ svůj život příkazům evangelia: že ~~resnítí~~ svou ^{že budou vždycky} obnoví svý mrávy; každodenní život jednoho každého z římských věřících má být projevem spolupráce za zdar koncilu. Zvláště se sv.Otec obrací k řeholním sestrám a řeholníkům, kteří celý svůj život modlitby a sebezáporu obětují za Církev; nevypověditelné milosti svolávají na svět, třebaže mnozí lidé si jich neváží; s úchvalou vzpomíná katolický láiků, kteří nesou v ní evangelia Kristovy lásky do svého pracovního prostředí, matků, dělníků, nemocných. A sv.Otec končí ~~přání~~, které pronesl před dvěma roky při zakončení První synody římské diecéze: Kéž ~~vy~~ město Řím dovede vždy splnit to vznešené poslání, které jí dal Bůh vůči světu a Církvi. Kéž by dovede vyjádřit svým hlasem, skutky, ^{príkladem svých obyvatel} živou podstatu evangelia: Je to oznamení vykoupení a pokoje, obrana pravé civilizace, rád a obohacení lidské osoby, rodin a národů. Závěrem svého listu římským věřícím sv.Otec uděluje všem své ap.požehnání.

VM. Tisková služba ústřední koncilové přípravné komise vydala přehled činnosti tzv. technické a organizační komise. Jejím úkolem je technická a výběr zevnějšího práva koncilu a ~~všechns~~ pořádáním koncilu ~~spojených~~ otázek. Její péčí bude uvnitř baziliky sv.Petra zřízen koncilový sál pro valná zasedání - kdežto I.vat.koncil měl maximálně 700 účastníků, ^{pro} II.vat.koncil třeba počítat s 2000. Přitom bazilika musí zůstat volná pro běžné liturgické funkce a pro poutníky, kteří budou přicházet do Říma již dnu koncilu. Koncilový sál ^{za} I.vat.sněmu byla pravé rámě latinského kříže, který tvoří pódiumy baziliky; v místech kde je oltář našeho sv.Václava. Nyní bude zřízen koncilový sál v hlavní lodi baziliky, od papežského oltáře asi 100 m k hlavnímu vchodu. Před papežským oltářem bude postaven papežský ~~trůn~~. A po jeho levici i pravici křesla pro patriarchy, kardinály, biskupy a arcibiskupy. Budou zdokonalena

i ostatní technická slýžba, jako světlo, telefon atd.

Členové kongregace obřadů jednali na svém úterbím zasedání o dvou zázračných uzdraveních, která se připisují přímluvě bl. Antonína Pucciho, italského kněze řeholníka z rádi služebníků P. Marie, který zemřel v pověsti svatosti r. 1892 ve věku 45 let a byl prohlášen blahoslaveným r. 1952.
(nekdejšího faráře ve Viareggio)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

"Velký pátek" - Ve středu odpoledne se konala v bazilice sv.Petra generální a diencl. Hlavní skupinu přtomných tvořilo 15000 ~~Venecie~~ ^{Venecie} italských rolníků, kteří se sjeli do Říma na svůj sjezd. Sv.Otec k nim protesl delší proslov: ujistil je láskou a starostlivostí Církve o osud všech, kdo pracují v zemědělství, aby i pro jejich třídu byla uskutečněna větší spravedlnost a rovnost; nakonec vyzvedl, že jen víra a láska k Bohu dovedou mít trampoty, jímž je vystaven lidský život, a dát novou sílu, abychom ~~země~~ ^{ho} na sebe brali práci a starosti. Sv.Otec zvláště připomněl loňskou enc. Mater et magistra, v níž je vělké místo věnováno právě zemědělcům a pozvednutí jejich životní úrovně. Též středem zemědělství je lidská osoba, kterou ~~il~~ ^{us} aristem Pán a která jde vstříc věčnému životu. Na světě nic není snadného; vše, co má opravdu cenu, nutno dobýt potem a námahou. Třeba mít ~~šancu~~ ^{šancu} na těmi, kdo smýšlí jinak: ~~sám~~ ^{je} mimo plán Boží prozřetelnosti. Ale s Pánem Ježíšem po boku, s jeho milostí v srdci denní břímě se stává lehkým, ~~utrpení~~ se mění v nástroj smíru a vykoupení, člěvěk se učí darovať sebe sama pro dobro druhého, rodiny a bratří. Když přijmeme odevzdaně životní těžkosti, pak odtud vzkvete vnitřní klid, který dává sílu a klid charakteru. Audienci bylo přítomných též dva bratři sv.Otce Josef a Xaver Roncalli, rolníci. Bylo to už po čtvrtýkrát, že sv.Otec přijal v audienci italské rolníky a k nim promluvil o otázkách jejich stavu.

Ve čtvrtek dopoledne sv.Otec konal polovečernou konsistorii, při níž kardinálové a patriarchové a biskupové dlíci v Římě a okolí podali svůj hlas straně chystané kanonizace bl.Martína de Porres, dominikánského bratra laika z Peru, který žil v 16. a 17. století. Kanonizace se bude konat 6.května.

Páter Augustin Bea, předseda koncilového přípravného sekretariátu pro jednotu křesťanů, prohlásil v rozhovoru s redaktorem it.týdeníku Vita, že sjednocení křesťanů nalého už kvůli rostoucímu odkřestanění dnešní společnosti. Sjednocení všech, kdo věří v Krista tvoří svědec, které má pohnout svět, aby uvěřil v Krista a v něm nalezl svou záchrannu. Práce za sjednocení křesťanů je povinností všech křesťanů k dobru lidské rodiny. Každému musí působit radost, když vidí, že křesťané celého světa si uvědomují tuto svou povinnost a tento svůj úkol.

Na 12 000 uprchlíků a emigrantů se zúčastní pouti do Říma, konané k 10.výročí vydání ap.konstituce Exultam familia. Tuto konsistituci vydal Pius XII. a jí položil právní základy k duchovní správě mezi emigranty a uprchlíky. Poutě se koná začátkem srpna a je na programu společná mše v bazilice sv.

Petra, audience u Sv. otce a slavná křížová cesta v Koloseu za všechny, když pro Krista dnes trpí pronásledování.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Celé Písmo svaté jako kniha knih mluví jedním nebo druhým způsobem o Bohu. V historických, dějinných knihách uvidíme Boha ve stálem styku s vyvoleným národem. A z těchto příležitostních rozmluv jasněji a jasněji vysvítá Boží přirozenost. Vyvolení národy, jeho osvobození od egyptských robot, převedení přes Rudé moře, usídlení v zemi zaslíbené ukazuje na Prozřetelnost Boha jediného, skutečného Otce svého národa, jemuž není nic nemožného, ale který vedle sebe nesnese žádných jiných Bohů.

Poučná literatura Starého zákona pochopitelně mluví o Bohu mnohem bezprostředněji. Žalmy opětají různé vlastnosti Boží, zvláště jeho spravedlnost a věrnost, jeho všemohoucnu a svatost, kdežto ostatní poučné knihy na vrcholu svých vzletů obdivují Božskou moudrost, již Nový zákon uvidí zosobněnu. Kniha Job nezůstává v tomto směru pozadu a ve 28. kapitole skutečně najdeme překrásno píšeň o Moudrosti. Než kniha Job dává ještě více, a to v dývojím směru. Najdeme tam velmi rozvětvenou charakteristiku Božích vlastností a pak spor o tom, jakého druhu má být Boží spravedlnost. V našem dnešním rozhovoru rozvineme dosti obširně první část, promluvime o různých vlastnostech Božích, jak je znali a popisovali Job a jeho přátelé a jen na konec podotkneme také něco o mnichu otázce, o niž ti čtyři přátelé vedou spor mezi sebou, totiž může-li Bůh spravedlivý mu uvést těžké utrpení na člověka spravedlivého. Nejprve tedy všeobecné vlastnosti Boží. Hlavní slovo bude mít Job, z řečí přátel budeme moci uvést sem a tam nějakou poznámku.

Boží přítomnost ve světě se projevuje především jeho všemohoucnosti v přírodě. Bůh přemísťuje horstva, nic nepozorují. V rozvrat je vrhá v svém rozhorlení. Vyšinuje zemi z polohy její, že se její sloupy zachvívají. Rozkazuje slunci, nevychází. Tiskne na hvězdy pečeti. Rozestírá nebesa jediný sám a kráčí po výsinách mořských. Medvěda stvořil, Oriona, Plejády i Klenotnice Jižhu. Koná velké věci, zbadati jich nelze, věci prapodivné, jež nemají počtu. Kráčí-li přede mnou nevidím ho, jestliže plíží se nevnímám ho. Chopí-li co, kdo zabrání mu, kdo řekne mu: opak to děláš? Hospodin netrotí hněvu svého: Rahaby druhové k moři krčí se před ním. 9,2-13.

V souladu s Jobem nejmladší z jeho přátel, Sofar prohlašuje, že mnichym Bůh je nekonečně dokonalý. Vystihneš podstatu Hospodinovu? Vnikneš až v dokonalost Boží? Vyšší než nebe je. Co tedy zmůžeš? Hlubší než peklo je. Co tedy zvíš? Delší než nebe jest rozsah její, jest rozlehlejší než moře. 11,7-9

Potom Job zdůrazňuje, že Bůh vykoumává všeobecnou Prozřetelnost a my ji můžem pozorovat t aké v našem viditelném světě. Kdo neví v celém vesmíru, že Hospodinova ruka to učinila? V jeho rukou je dech bytosti každé i duše každého lidského těla! U něho moudrost a moc, jeho je rozvaha, rozum! Zboří-li, znova postavit nelze, zavře-li za kým, otevřít se nedá. Staví-li vody, tož vysýchají, vypustí-li je však, zpěvrací kraj. U něho síla a moudrost, jeho, kdo bloudí, kdo uvádí v blud: na boso kráčet dá rádečům, ze soudců dělá pošitelce. Strhuje

řetězy králům a vkládá pouta na jejich bedra. Na boso kráčet dá kněžím, velmože přivádí k pádu. Řeč bere těm, kdo výmluvní jsou, a rozum odnímá starcům. Vylévá potupu na urozené, opasek velmožům uvolňuje. Hlubiny objeví, zbaviv je temnot, a věci ze stínu do světla staví. Rozšíruje národy, hubí je, rozšíruje kmeny, mničí je. Odnímá rozvahu knížatům země, blouditi dává jim bezcestnou ~~pomáhání~~ pouští: tápají v temnotách beze světla a jako opilci vrávorají. 12,9-25.

Nejinak se odzívá i nejstarší z přátel Elifaz. Bůh pomáhá poníženým a ponižuje vychytralé. Aby ponížené ~~mammy~~ pozvedl do výše, aby ti, kdo truchlí povznesli se k štěstí. On zhatí úmysly vychtralých, jejich ruce jich záměrů neprovedou. Chtráky polapí v lítosti jejich, potouchlých úmysly se ukvapí. Za jasného nebe se s temnotou střetnou, jak v noci o pravém poledni tápou, z jich chrtánu zachrání zničeného, ubožáka z paží silného muže: tak bědný člověk naději chová, a ničemnost svoje zavírá ústa. 5,11-16.

Bůh osvobozuje podle téhož Elifaze od různých soužení. Zešesti soužení vyprostí tebe, v sedmi tě zlo vůbec nepostihne, za hladu ze smrti zachrání tě, za vřavy válečné z břitosti meče. Před bičem jazyka dobré skryt budeš, zhoubu se nelekneš přispěchá-li. Vysměješ se žkáze a hladomoru a polní zvěře se nebuděš bát. 5,19-22.

Ponižuje pyšného povýšence, tomu však pomáhá, oči kdo klopí. Zachraňuje člověka nevinného: ūnikneš pro čistotu svých rukou. 22,29-30.

Se své strany však člověk nemůže být Bohu ničím na prospěch. Jest člověk Bohu snad ku prospěchu? Jen sobě prospívá rozumný muž. Má Hospodin radost, že spravedliv j i, má zisk, že zlepšuješ cesty své! 22,2-3

Pochopitelně, že Bůh má takový vliv na osud lidský, vždyť on sám člověka z ničeho stvořil, jak poznamenává Job. Pomni přec, že jsi mne uhnět jak z hlyny, že však se snažíš bych vrátil s v prach. 10,9.

Boží zájem o člověka je ovšem mnohem širší než jen zájem o jeho tělo, ~~máma~~ Bůh soudí předvším jeho mravní skutky. Hospodinovi řeknu: Neodsuzuj! Oznám mi napřed, proč mne tak stiháš! 10,2.

Zde již pomalu přecházíme na sporné pole. Ale v tomto bodě jsou přátelé s Jobem ještě úplně zajedno. Bůh zná přece srdce lidská, jak poznamenává Sofar. On věru dobré zná podvodné lidi, nepravost vidí a sleduje si ji. 11,11.

A Elifaz nejstarší z nich, jasně vyjadřuje zásadu, na níž celý útok přátel proti Jobovi stojí: Bůh netrestá nespravedlivě nevinného. Vzpomeň jen, zda kdy kdo nevinný zhynul, zda kde byli poctivci vyhodení? Jak já jsem viděl, kdo nepravost pěstili, kdo bědu rozsévali, jí sklízeli též. 4,7-8.

Před Bohem nikdo není spravedlivý. Bůh se nemůže nikoho opravdu spolehnout. Jest člověk spravedliv před Hospodinem; a jest čist muž před tvůrcem svým? Nemá-li důvěru ve sluhy své, přičítá-li pošetilost andělům svým,, jak teprve těm, kdo

v chátách z hlíny bydlí a jejichž základ na prachu jest? 4,17-19.

K tomu Job dobré poznamenává, že člověk si nemůže dovolit soudit se s Bohem. Není muž jako já, bych odpověděl mu, bychom se vadali společně na soud: není kdo rozhodl by mezi námi, kdo by svou ruku na oba nás vložil, kdo jeho metlu by ode mne vzdálil, by hrůza z něho mne neděsila. 9,32-34.

Přece však Job by s ním rád mluvil. Ale já s Hlásitelným promluvit chci a Boha obvinít hodlám. 13,3. Obešli mne! Budu se zodpovídat, neb odpovím, ty odpověď dás mi. Kolik mám poklesků, kolik hřichů, nepravost moji, můj hřich mi sděl! Pročpak svůj obličeji zahaluješ a máš mne za svého nepřítele? Chceš poděsit listoví zmítané větrem, chceš za suchým hnáti se mánem stéblem?: že přetrapné věci mi předpisuješ, že vyčítáš viny mého mládí, že vsunuješ do klády noviny moje, a kroky mé všecky že bedlivě střežíš i nohou mých šlépěje? Ty zkoumáš je. 13,20-27 Jen kdybych věděl, kde najít jej, abych se dostavil až k jeho trůnu. Před ním bych rozvinul řízení soudní, svá ústa bych naplnil důkazy, zvěděl bych slova, jež v odvěť by dal mi, dobře bych pozor dal, co by mi řekl! Chtěl by s vším úsilím se mnou se příti? Nikoliv. Měl by jen naslouchat mi!

33,3-6- Job je tak přesvědčen o své nevinnosti, že i když druzí lidé se s Bohem nesmí soudit, on, Job, Boha klidně vyzývá a je přesvědčen, že svou při snaženo obhájí. Již jsme viděli, že v tomto se velmi sklamal, i když nakonec Bůh mu vlastně dává zaprávdu a chválí ho do očí jeho horlivých ale úzkoprsých přátel.

Dříve než opustíme tento Jobův traktát teodicee nesmíme zapomenout na jeho píseň o moudrosti, . Kdo se ve starověku obdivoval Božím divům, neopoměl povzpnést se také k té kdo všecky věci stvořila, k Boží moudrosti. Autor knáhy Job nečiní v tom vyjímkou. Moudrost však - odkud vyvěrá ona, a kde je rozvahy naleziště? Nezná člověk cesty její, v kraji živých ji nalézti nelze. Pravila propast není jí ne mně, a moře pravilo: Není jí u mne.... 28,12-14 Nuž tedy odkud vyvěrá moudrost, a kde je rozvahy naleziště? Jest skryta očím bytosti každé i utajena nebeskému ptactvu. Abaddon, také smrt prohlašují: Jen zvěst o ní zapadla do našich uší. Hlásitelný sám jen ví o cestě k ní, on sám jen zná její sídlo, vždyť rozhled až k hranicím země on má, on pohlíží na všecko, co pod nebem jest. Když větru dodal váhy a vody opatřil měrou, by určil hranici dešti a dráhu hukotu hromu, tehdy ji zřel a spočetl ji, pronikl ji a vystihl ji Hle, bázeň Boží, tot moudrost, zlého se varovat, tot rozvaha. 28,20-28.

Nakonec stačí když se jen krátce zmíníme o sporném bodu mezi Jobem a jeho přáteli. Přátelé myslí velmi přimočaře. Job podle nich je tajný hříšník, jemuž by stačilo vyznat se před Bohem ze svých tajných hřichů a tím si znova získat Boží blahovůli. Job ze skušenosti ví, že tomu tak není. Tím však situace jeho, člověka spravedlivého, se stává spletitou. On je rozhodnut Boha neopouštět, nýbrž sloužit mu vší silou a vším srdcem, a právě tento milovaný Bůh ho pronásleduje úplně neprávem. Tož vězte, že Hlásitelný mi bezpráví činil, a sít svou nade mnou říkával.

že vhodil. Volám-li: Násili! nedojdu sluchu. Křičím, a není práva! Zatarasil stezku mi, bych nemohl dále a na moje pěšiny navalil tmu. Ze slávy mne svlékl, korunu s hlavy mi sňal, odevšad bourá mne a já hynu, i moji naději trhá jak můj strom. Proti mně hněv svůj rozněcuje a má mne za svého nepřítele; tlupy jeho sdruženy postupují, cestu si na mne nasypávají, rozbíjejí tábor kol mého stanu. 19,6-12.

Nehledě na tento zdánlivě nepřátelský postoj Boží Job nemění svého rozhotovnutí a vrhá se do náručí tohoto, řekli bychom, ukrutného Boha a hledá v něm svého obhájce. Já dobře vím, že můj obhájce žije, a že on poslední ze země vstane, za kůži svoji, že postavím se a z těla svého že uvidím Boha: já že ho uvidím, já. Mé oči ho uzří, a nikdo jiný: srdce mi v nitru mém umírá touhou. 19,25-27.

Tento odstaveček vyjadřuje jasně velikou naději Jobovu nejen bezprostřední nýbrž i naději mesiánskou. Tyto verše budou později citovány jako jasná předpověď budoucího Spasitele. Job měl velkou naději, a jeho naděje nebyla sklamána. Spasitel skutečně přišel. Ale i jeho osobní naděje se vyplnila. Zkouška přešla a Bůh znova odměnil Jobovu neochvějnou věrnost.

A Job můj služebník se pomodlí za vás, na něho vezmu ohled, nepotrestám vás, protože jste nemluvili o mně pravdu jeko můj služebník Job. 42,8.

Bůh i tam, kde se na první pohled jeví bežohledným nepřítelem člověka, jedná v jeho prospěch a připravuje mu konečné vítězství a odměnu.

25362

Záviš MUDR. Zápský.

Bůh posílá lidi do šeolu, do podsvětí. O, kéž bys v šeolu uschoval mne, kéž lhůtu bys stanovil, kdy vzpomeneš na mne, mne nedbal, dokud tvůj neustal hněv. 14,13.

ústav pro studium
totalitních režimů

Na květnou neděli sv.Otec sestoupí do baziliky sv.Petra, aby byl přítomen obřadům posvěcení palem,kočiček, liturgickému průvodu a slavné mše svaté s pašijemi. Obřady bude vysílat vat.rozhlas na obvyklých vlnách od půl desáté.

V sobotu dopoledne sv.Otec přijal ve zvl. audienci skupině francouzských poslanců,kteří přijeli na pouť do Říma, a k nim krátce francozsky promluvil Vzpomněl, že po 8 let byl ap.nunciem ve Francii,a že si na tuto zemi uchoval ty nejkrásnější vzpomínky.Ujis il přítomné, že denně prosí Pána,aby sílil všechny,kdo nesou odpovědnost za osudy jejich vlasti, aby potěsil ty, kdo trpí a aby srdce a mysl všech vedl k vzájemnému pochopení a mírumilovné a bratrské svornosti.

~~míru~~ Dnešní L'Os.Roamno přináší ap.list sv.Otec Jana 23. "Suburbicariis Sedibus Stanoví se jím,že od nynějška kardináli biskupové budou mít jen titul biskupů na římském venkově, kdežto skutečně řízenímtěchto diecézí budou pověřeni místní biskupové.Existuje 6 diecézí na římském venkově: jedna pro Ostii a svatou Rufínu, druhá pro Velletri, třetí pro Albano, čtvrtá pro Palestri nu, pátá pro Frascati a 6. pro Sabinu a Poggio Mirteto.

Svatá Stolice darovala Vysokému komisariátu OSN pro uprchlíky obnos 5000 dolarů ve prospěch uprchlíků z Toga. Je to první dar, který komisariátu došel jako odpověď na výzvu, s níž se obrátil k různým vládám.

Arc. z Bordeaux kard.Richeaud vyzval své věřící, aby se na Květnou neděli modlili za nastolení pravého a trvanlivého pokoje ve Francii a ve světě.

V kostele Nejsvětější Trojice ve vých.části Berlínna se konala noční adorace pro muže v noci na Smrtnou neděli. Kostel byl celou noc naplněn do posledního míta.Ve 3 hodiny ráno sloužil pro přítomné mše svatou arc.mons.Bengsch, a též k nim krátce promluvil. Nazval adoraci stráží před Bohem.Ve světě, kteří se víc a víc odcizuje Bohu modlitba je důkaz životnosti víry.Mons.Bengs výzval muže, aby byli na stráži i v zájmu víry svých dětí; mají ji chránit jako svůj nejvzácnější poklad.Nejde jen o vlastní spásu: je nutné se stara o bližního, o bratra v tísni o toho, kdo se otcl terčem útoku, a mu poskytnout pomoc a oporu.Na Hod Boží belikonoční arc.mons Bengsch bude celebrová v západní části Berlínna.

Skupina předních katolických intelektuálů,členů mezin.hnutí Pax Romana odjela do záp.Afriky,aby navázala styky s africkými kat.intelektuály.Navštíví mj.Nigerii,Dahomey, sierra Leone, Guineu a Senegal a v Akkře bude přítomna prvnímu sjezdu kat.intelektuálů republiky Ghany.

v liturgii Květné neděle můžeme jasně rozlišit dvě části: první je rádostná, je to připomínka slavného vjezdu K.P. do Jeruzaléma, představovaná následujícím liturgickým průvodem a holdem Kristu králi, druhá, jakoby ve filmu, před námi ještě utrpení. Když kdysi zástup chtěl prohlásit Krista králem, ten se před nimi skryl. Dnes sám dává podnět, aby došlo k jeho triumfálnímu vjezdu do Jeruzalema. Sám ale též určí způsob jakým se to stane: vjede do Jeruzaléma ne na koni, jako výjevůdce, ale na oslího hřebce, jako král tichý, jak to kdysi předpověděl prorok Achariáš. To je rozdíl od pozemského výkladu mesiánských předpovědí: Mesiáš, král tichý obnoví svůj lid ne podle lidských výpočtů, ale podle Božího plánu.

~~Příběh Krista~~ Triumfálním vjezdu do Jeruzaléma ustí v liturgii Květné neděle na Kalvárii. Mesiánské dílo podle předpovědi Izaiášovy se naplňuje na trpaslíku služebníku Jahvovu. Podoben beránkovi Mesiáš se nechává vést k oběti, Via crucis, křížová cesta. A to je ta cesta triumfální, ne podle lidských názorů; ale podle Boží vůle. Getsemanská zahrada, sál Velerady, Pilát, bičování, Golgota. Na těchto zastaveních se poznamenanou utrpením a láskou nekonečnou se odehrává passio Domini. A okolo Mesiáše, který poznal co je to bolest, se odehrávají dějiny lidstva. Vše se opakuje: učedníci věrní, vojáci lhostejní, bazlivý Petr, zrádce Jidáš, zbožné ženy a konvertité Josef z Arimateje, římský soudník, Veronik, nejistý, lhostejný, zrádci, konvertité. Jak byli v době Kristova života tak je najdeme i v našem 20. století. Kristus vyvýšený na kříž zůstává středem, úhelným kamenem lidských dějin, a všechny tähne k sobě. Výkřik umírajícího Krista se neztrácí v tichu, doléhá k duším navzdor vzálenostem, navzdor staletím. Je to výkřik lásky, výkřik vítězství. Nahý na kříži, on je ten velký vítěz. Ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti kříže, čteme v sváteční epistole...

Triumf Kristův je triumf lásky. Pýcha a duch vzpoury zavinily pád člověka. Vykoupení se nyní uskutečňuje poslušností a ponížením Mesiáše. Bolest a smrt vstoupily do světa jako dědictví hříchu, tísnily člověka, byly mu záhadou. Nyní vtělený Syn Boží je vzal na sebe, a tak se staly zdrojem života a radosti. Hřích rozdělil Boha od člověka a lidí navzájem, zničil vše; nyní láska znova smíruje a zahraňuje. Adam ve svém šílenství se chtěl podobat Bohu a být mu roven; Vtělením Bůh se stává člověkem a bere na sebe veškeru lidskou bídu a slabost.

Triumf Pána Ježíše je triumf lásky. Láska, která bere na sebe bolest světa

která prochází i smrti, aby zachránila člověka v celé jehoexistenci, i smrtelné. Silou Boží lásky vyrůstá z bolesti radost, která není poznamenána ani stopou smutku nebo bolesti, život bez konce.

Svůj triumf lásky Kristus pokračuje ve své Církvi, v níž on žije stále tajemně. Dějiny Církve poznaly a znají chvíle, kdy se zdá, že nabývají vrchní moc tohoto světa. Ale tyto chvíle patří jen jejím zevnějším dějinám - Církev je i viditelná společnost a její osudy jsou spleteny v jedno tkanivo s osudy světa. Ty vlastní chvíle dějin Církve jsou dějiny tajemného Kristova těla na zemi. Tyto chvíle jsou poznámeny Kristovou obětí, která se den co den ohnovuje na oltářích a opakuje na údech tajemného těla, navěřících. Obětní krev, která neustále teče jak z hlavy tak i z údů, je sémě nových křesťanů - volal už v 3. století k pronásledovatelům Tertulián: „Kristus je ve smrtelné úzkosti až do konce světa, říkal Paskal, ale tato agónie není předzvěstí smrti, nýbrž pučení nového života.“

Tak vypadá cesta křesťana světem. Je triumfátor, ale podle ligiky Boží, evangelia. Křesťan se nejdou v může ocitnout v pokušení pozemským, si chtít vyložit a uskutečnit toto své povolání být vítězem. Ale ustoupit tomuto pokušení znamená zradu na trpícím Kristu. Triumf křesťana je triumf lásky: vše přetrpí, nikdy neztrácí naděje; dovede se dívat přes hranice dnů, let a staletí, i v temnotách velkopátečních zahledne červenáky dne vzkříšení. Kdo ne-Bůh odkryl světového objevu v rámci svého titulu, i když a obrovským, všem kouzlem světového, i když totiž uplatnil všechny své moce a naděje. Kdo je kouzlo, vše idem, kdo je vše vše i vše. Jen potom mohou i slunce zářit všechnu vše. Hm.

ústav pro studium
totalitních režimů

"Obřady Bílé soboty". - Zprávy: Na Květnou neděli sv.Otec Jan 23. byl přítomen liturgickým obřadům v bazilice sv.Petra. On sám posvětil 290 palem, které pak odevzdal kardinálům a všem hodnostářům pap.dvora. Na sedmá gestatoria by pak nešlo v liturgickém průvodu. Nakonec byl přítomen slavné mše svaté ~~s pašijemi~~ s pašijemi. Závěrečné požehnání on též udělil s odpustky 30 let. - Z okna své soukromé pracovny pak pozdravil tisíce poutníků a věřících, kteří se shromáždili na náměstí sv.Petra.

Dnešní L'Os.Romano přináší text lat. ap.listu, ~~XXXIX~~ kterým sv.Otec stanoví, že od nynějška všichni kardinálové budou mít biskupská svěcení. 12 kardinálům jahnum, kteří tato svěcení dosud nepřijali sv.Otec je udělí v rámci slavné mše svaté na Zelený čtvrtok v bazilice sv."ana v "ateráně.

~~Mozaikový medailon s podobiznou sv.Otce Jana 23.~~ byl umístěn v galerii papežů v bazilice sv.Pavela za hradbami. Medailon má v průměru přes metr. Zhotovila jej Mozaiková škola pracující uvnitř vatikánského města.

Mimořádně mnoho věřících bylo přítomno liturgickému průvodu na Květnou neděli v Jeruzalémě. Průvod vedl jeruzalemský patriarcha; krácelo se po Olivové hoře a Getsemanskou zahradou až k Bazilice smrtelné úzkosti K.P. a k Bazilice Božího hrobu; v ní patriarcha celebroval slavnou mše svatou. Vyzvání zvonů všech kostelů oznamilo tradiční začátek Svatého týdne.

Milánský arcibiskup kard.Montini sloužil mše svatou pro účastníky 40.mezinárodního milánského veletrhu. Tento veletrh, pravil kard.Montini v příležitostním kázání je důkazem důmyslu člověka, který si podrobuje skryté síly v přírodě. Nelze se však ubránit dojmu, že na úplné dokonalosti člověka cosi chybí; člověk ztratil dnes tu uvědomělou přítomnost Boha, třebas neviditelnou a mlčící, stojí ho námahu, dovést pozvednout k Stvořiteli hymnus chvály za stvořené věci. Člověk zklamaný hmotným ^{musí} se vrátit k Bohu; jeho ruce se nestanou ^{ly} otrokyněmi nástrojů, které sám vytvořil, a aby panství nad zemí se neproměnilo v otroctví zemi. Člověk 20. se vrátí k Bohu, bude znova v pokoji k němu mluvit; už nyní lze odhalit náznaky této nové spirituality.

Francouzský dominikán P.Carré pronesl na Květnou neděli svou poslední konferenci v ~~XXVII~~ katedrále Notre Dame v Paříži.! Zivot podle blahoslavenství představuje nejen přitažlivý ideál pro lidi, je to též cesta vedoucí k svobodě a štěstí dítek Božích. Po skončení konference poděkoval P.Carré za jeho cyklus arc.kard.Feltin a ~~XXVIII~~ pověřil ho konáním konferencí příští rok.

V Angers ve Francii se konal v těchto dnech 15.mezinárodní sjezd srdužení studentů katolických universit. Bylo přítomno na 200 zástupců kat.universit a vysokoškolských učilišť Francie i zahraničí. Sjezd měl za téma:

Katolická universita a Církev. Předseda srdužemí Francois Mahé ve svém proslovu podtrhl, že katolické university nejsou a nemají být jen napodobeny státních universit, nýbrž že mají vlastní poslání: účastnit se výstavby takové civilizace, která dovede člověka k lepšímu pochopení tajemství spásy světa.

V Kolombii dlel v této dnech americký řeholník P. Patrik Peyton, apoštol spo- lečné modlitby růžence v rodinách. Závěrečné manifestace v Bogotě se zúčastnilo na milión věřících.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

✓ NSR. Dokumentární film o 37. světovém eucharistickém sjezdu, který byl konán před dvěma roky v Mnichově, shlédlo v tomto bavorském hl.městě za 5 týdnů více než 75 000 osob. Film se setkal s velkým úspěchem též v jiných neměckých městech. Film bude dubbován též do angličtiny a italštiny.

USA. V Detroitu se bude konat od 24. do 27. dubna sjezd sdružení pro kat. školy. Bude mít za heslo "Posílit ekumenické smýšlení". Bude přítomno na 10 000 delegátů, zastupujících všechny stupně amerického katolického školství, a též delegace biskupů.

✓ Malá kaple v Kotzebue na Aljašce, postavená 50 km za polárním kruhem na břehu Arktického oceánu, bude jistě nejsevernější bod na zeměkouli, na kterém bude na Hod boží velikonoční obětována mše svatá. Kotzebue má 1200 obyvatel, skoro všichni jsou Eskymové a mezi nimi je 167 katolíků. Jejich farářem je od r. 1959 jesuita P. Spoletini.

✓ Japonsko. 10 139 studentů požádalo o přijetí na katolickou universitu Sofia v Tokiu; Sofia je největší universita v Japonsku. Loni požádalo o přijetí 7684 studentů. Ceylonská vláda odvolala svůj zákaz, podle kterého kněží a řeholní osoby nesmí vyučovat na školách. Biskup z Trincomalee mons. Glennie poukázal na to, že tento zákaz by mohl mít neblahé následky pro celý školský systém v zemi.

✓ V Egyptě hrozí 200 katolickým a 43 řeckopravoslavným školám násilné zrušení ze strany státu. Zástupce ministra školství nařídil, že všechny školy se musí do září úplně stát egyptskými, co do programu vyučování, vyučovacích sil a vyučovací řeči. Jinak je státní autority dají zavřít. Tyto školy prý jsou nebezpečím pro národ a stát.

✓ Z tiskárny sester sv. Petra Klavera v Kisubi v Ugandě vyšlo přes milion výtisků katolických novin a 400 000 výtisků časopisů. Toto největší vydavatelství v Ugandě založili bílí otcové; je zde vydáváno 6 deníků v různých afrických řečech. K nejvíce žádaným výtiskům patřil pastýřský list arc. mons. Kiwanu o Církvi a státu. Bylo prodáno 25 000 výtisků.

✓ Ve Francii vydali katoličtí a evangeličtí odborníci v Písmu svatém společně překladu evangelium sv. Lukáše. Evangelium vydalo Unité Chrétienne, sdružení pro podporu křesťanské jednoty.

✓ V Anglii katolíci i evangelíci začali společnou akci proti náboženské lhostnosti a vlažnosti. V třech týdnech před velikonocemi bylo navštíveno 4 000 rodin a její členové byli vyzváni, aby alespoň o velikonocích navštívili kostel církve, ke které se původně hlásili. 1000 rodin yvěsilo ve svých oknech nálepku s titulem Za jednotu a pod ním slova: Přijdeme.

17/4
17/4/62

La Vat

Vážení posluchači, *dnes jsem vám mluvím o*
poslechněte si naši zprávu o divadel-
ním kusu katolického italského spisovatele Diega Fabbriho.
Jeho drama "Kristův proces" patří ve svobodném světě k nej-
důležitějším uměleckým dílům a divadelním zážitkům. ~~Je to~~
~~ukázka~~ pro nás všechny - a hlavně pro vás, kteří osobně sledujete
nenávistný pokus snazat křesťanský odkaz z života
dnešního člověka - je to důkaz, že Kristus žije a že jeho
poselství spásy a kříže otřásá ~~naší~~ svědomím dnešního člově-
ka.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

1 - Kristus žije v povědomí nás všech. Jeho přítomnost není často viditelná. Někdy jeho jméno bývá pečlivě smazáváno. Jinde se proti němu vášnivě bojuje. Ale nikdo se dnes nemůže vyhnout. Tak nebo onak se s ním setká na cestách tohoto světa. S Kristem se setkává politik, voják, dělník, matka, vědec, ~~jeho~~ pronásledovatel - setkává se s ním i básník a dramaturg. Kristova vyjímečná a mohutná postava dráždí i láká soudobou dramaturgii, protože opět tušíme, že kolem Ježíše gravituje tajemství lidského osudu. - Italský katolický dramaturg Diego Fabbri podal ve svém divadle "Kristův proces" něco, co přesahuje ovšemny ostatní pokusy. Dílo vzniklo roku 1955. Od té doby bylo uvedeno nejen v Itálii nýbrž i v cizině s úžasným úspěchem: v německých divadlech, ve Španělsku, v Paříži, v Belgii, v Holandsku, v Novém Yorku, v Buenos Aires, v Rio de Janeiro... Všude otlášlo hluboce svědomím diváků. Už tato neobvyčejná ozvěna svědčí nejen o nadprůměrné umělecké hodnotě Fabbriho divadla nýbrž i o síle a o přitažlivosti křesťanské myšlenky a tajemství Ježíšovy osoby. Letos ~~zde~~ v postní době se "Kristův proces" hraje v komorním divadle v Innsbrucku.

2 - Diego Fabbri přišel na základní ideu svého díla téměř náhodou při četbě novin ~~vážných~~. V nich se oznamovalo, že skupina židovských učenců si vzala za úkol obnovit soudní ~~krizický~~ proces proti Kristovi. Fabbri zpracoval volně a s uměleckou svobodou tuto myšlenku, rozvinul ji do jejich plných ~~rozměrů~~ a zasadil ji do všeobecně lidských obzorů. Jeho divadelní kus je nejen zajímavým a zdařilým dramaturgickým ~~experimentem~~ nýbrž svědectvím křesťanské víry.

Autor dovedl stmelit tři různé roviny v hlubokou myšlenkovou a dramatickou jednotu. Jednotícím ohniskem duchovního napětí a dramaticky vyhrocených dialogů je postava Kristava. Cítíme její přítomnost v každém slově, v každém gestu a pohybu, třeba se nikdy na jevišti neobjeví. První rovina Frabbriho divadla se vytváří kolem židovské rodiny usazené v "čmecku: Eliáš, bávalý profesor biblických věd v Tübingen; ovdovělá Rebeka jeho žena, Sára jejich dcera, která ztratila muže Daniela v kauze nacistickém koncentračním táboře. K rodině patříntéž David, žák Eliášův a milenec Sáry. Eliáš opustil svou vědeckou dráhu a spolu se svou rodinou a se skupinou herců putuje po Evropě od města k městu, od vesnice k vesnici jako potulný kemediant. To co by se na první pohled mohlo zdát podivinstvím nebo bláznovstvím, je ve skutečnosti bolestně tíživým problémem svědomí nejen židovské rodiny z Tübingen nýbrž celého israelského národa, ba celého křesťanstva. Eliáše a jeho divadelký skupinu nevede tuláská krev ani touha po slávě a dobroduřném životě nýbrž žízení po pravdě a potřeba spásy, potřeba vyřešit jednou svůj postoj k Ježíši z Nazaretu. "Obnovíme soudní proces proti Ježíši z Nazaretu" - říká hned na začátku představení Eliáš - "My Hebreové. My židé, kteří jsme zde dnes večer, se budeme ptát: Ježíš Nazaretský byl podle židovského zákona nevinný nebo vinný? Byl nebo nebyl nespravedlivě odsouzen? Budeme o tom diskutovat zcela veřejně, s otevřeným srdcem..."

3. - Druhou rovinu ve Frabbriho divadle tvorí s vědci z dob Kristových. Jejich úkolem je vypovídat o životě, činech a záměrech Ježíšových. Je tu předně Maria z Nazaretu a Josef tesař; Marie z Magdaly; Apoštolové: Petr, Jan, Tomáš a Jidáš. Dále židovský představitel židovského zákona velekněž Kaifáš, zástupce římského císařství Pilát a konečně Kristův přítel Lazar z Bethánie. Jeden po druhém předstupují před soud, kterému předsedá sám Eliáš s téměř prehnánou

a úzkostlivě dodržovanou nestranností. Veřejným žalobcem a zároveň obhájcem židovského zákona ~~xxkixxkx~~ a spravedlnosti jeho rozsudku proti Ježíšovi je vášnivě rozdovojený, zaujatě ironický a sám vinný David. Do výslechu svědků zasahuje i ~~xxkx~~ obhájci zúčastníých stran. Sára hájí Kaifáše, Rebeka převzala obhajobu Kristovu. Jeden z diváků se nabídne improvizovat phvního obhájce Piláta z Pontu a zaplnit tak prázdné místo, které po Danielovi, muži Sáry. Již tento stručný náčrt vám dává tušit úžasné citové a myšlenkové napětí.

4 - Diego Frabbri však s řekobalou uměleckou mistrností vytvořil ve svém divadelním experimentu ještě třetí rovinu, na niž se konečně odehrává vlastní drama - nejen v divadle nýbrž i ve skutečnosti, drama hás všech. Tuto třetí rovinu tvoří diváci. Strhnuti vnitřním napětím a dramatickým spádem soudního přeličení zasahují stále více a stále živěji do procesu. Stávají se bezděky svědky Ježíšova života a zástupci naší moderní doby. Fabbri takto dosáhlax jedinečného výkonu: rozšířil soudní proces Kristův na celé dějiny ukázal, že Ježíš je současník nejen Pilátův, Jidášův a Kaifášův - nýbrž i lidí našich dnů, lidí jako je třeba ona neklidná světácká blondýnka, její přítel, skepsi rozedraň intelektuál, kněž, dobrácký kritik, který musí do všeho mluvit, nešťastný slepec, marnotratný synek venkonského obchodníka, uklizečka, policista ~~xxkx~~ a jiní...

Touto poslední rovinou Fabbri překonal jakoby dvacet století, které nás dělí od historického procesu proti Ježíšovi v Jerusalémě. Vyzvedl tak do popředí to, co tvoří skutečné jádro a osu jeho divadla: Ježíš žije s námi i dnes v našem smutném, chudém i bohatém, mravně zchátralém a neustatsném světě. Jeho proces není doposud ukončen, nýbrž pokračuje i dnes. I dnes má své ~~xxkx~~ a má své svědky.

Nestranný soud musí vyslechnout i tyto svědky; musí mít odvahu zvážit jejich výpovědi a jejich důvody.

5 - Italskému dramaturgovi Frabbrimu nešlo jistě jen o híbivě napínavou hru nýbrž o upřímně vážný pokus sestoupit až ke kořenům Kristova soudního procesu, až na dno lidského srdce, až tam, kde se začíná dělit víra od nevěry, láска od nenávisti - až tam, kde se rozhoduje o postoji člověka k Bohu. To co zmítá duší Kristových nepřátel, tehdy i dnes, je koneckonců strach, který je temně tajemný a má mnoho tváří. Obvinili Krista, že sváděl lid. Bál se, že všichni půjdou za Ním. Kaifáš to přiznává zcela otevřeně: "Svůdce, jednoduše - Člověk, který strhuje. Svůdce! Nuže, Ježíš měl moc strhovat za sebou lid. Cokoli řekl a cokoli udělal, věřili mu. Nepotřeboval je přesvědčovat, protože okouzloval - a to je mnohem víc. Všimli jsme si toho také my, když byl před námi. Celá velerada si toho věimla. Říkám vám, ten člověk okouzloval". Tolik Kaifáš. - A nejen on nýbrž všichni Ježíšovi nepřatelé se jej báli. Bál i bojí se dodnes jeho Lásky jeho nevinnosti, které strhuje a získává.

Tento strach hlodá dodnes nejen ve svodomí Židů nýbrž i v křesťanů nebo pohanů, kteří dodnes podepisují rozsudek proti Kristovi. A strach z této Kristovy moci se mění ve strach ze svého špatného svědomí a Fabbri vkládá Kaifášovi do úst tato slova: "Nemůžete si ani představit, co se dělo v nás kněžích a soudcích, když jsme Ho měli před sebou.

Byla noc, začali jsme večer. Sešlo se nás hodně v domě mého tchána Anáše. Byli jsem zvědaví, naplněni jakousi úzkostí bez jména, rozrušeni, že jsme jinž viděli tváří vteří tohoto tak zvaného proroka. Konečně byl před námi jako obžalovaný. Začínáme jej vyslýchávat. Ale jak se střídají otázky, jak zvědavost ustupuje pozornému rozebírání osoby, vytváří se kolem nás ovzduší jakési neurčité ale přece tížící nepohody.

a jakási druh rozpačitosti, který nás znepokojuje - a pak cítíme, že je v nás bázeň, že se bojíme - že je tu strach všade, kolem nás a v nás. ... Uvědomujeme si totiž s hrůzou, že případ tohoto člověka je z těch, které se nadějí vyřešit ani intrikami, ani výhružkami, ani dohadováním, ne, ne! Nežekli jsme si to otevřeně, ale mysleli jsme si to všichni; dokazem toho ještě Anáš v jistém okamžiku ~~překládání~~ výslechu se nahlul ke mně a řekl mi řeckem: "Lepší kdybychom se nebyli vůbec míchali do téhle věci" ... ale bylo příliš pozdě. Vyslýchali jsme ho ... ale jako se vyslýchá někdo, koho už považujeme předem za vinného a kdo musí být odsouzen. My jsme však odhalovali, že není vine ničím ... že to není ani blouznicec ani snílek... odažuji se říči, že jeho dopovědi měly nádech nejen upřímné víry nýbrž i pravdy. Právě tehdy jsme dostaly strach... strach, že jej nemůžeme odsoudit".

6 - Strach před Kristem je i strachem před jeho láskou, která vyžaduje i naši lásku, neslouvatelské, cele, bez polovičnosti... lásku, která nahání nikdy strach svou velikostí, svou silou spasit a svou mocí, která nás proměnuje v jihé a lepší lidí. V průběhu Fabbriho divadla vystupuje na povrch stále více tato skrytá síla Kristovy lásky, kterou potřebujeme všichni - bez vyjímky, protože jsme všichni vinni. Je to nesmyslné zozdělovat se na rasy, na Židy a na arýce, na křesťany - všichni tvoříme jednu rodinu hříšníků, kteří hledají jediné odpustění a jedinou spásu. Souční výslech a diskuse se stále více zamotávají, jakoby se zdálo, že tento případ je neřešitelný - ale nakonec ze spletitosti svědec-tví, která si často odporují, a ze zauzlenosti lidské býdy a bolesti nakonec vyroste to nejdůležitější. Vysloví to mladý venkován: "Pro Boha - zapřísahá - přestáne už se svými debatami a dohadováním,. Já potřebuji otce, který

by mi jednou odpustil a přijal mě zase domu... tak jak jsem, Nechte ho! Ježíše řečeného Nazaretksého. Nedotýkejte se ho! " . -

7 - Ve všech, v soudích, ve svědích a v divácích jakoby se najednou probodilo něco, co spalo - jakoby se probudila víra v Ježíše. Bylo třeba procesu, aby si uvědomili, že bez Něho nelze žít. Jakoby najednou přemohli stud a strach před světem. Všichni - každý svým způsobem začali svědčit pro Ježíše. On je nevinný - my jsme zabředli do svých vin, jedině on je naší nadějí a naší spásou. Eliáš, předseda soudu nemůže zatajit svůj údiv : jakto že najednou svědci a diváci tak ohnívě a tak otevřeně stojí při Kristovi a proč ve všedním životě, venku - na ulici i doma na Něj zapomínají a o Něm mlčí? " Nemyslíme, zapomináme" říká blondýnky. "A tehdy když na Ježíše myslíme, stydíme se za Něj" dodává mladý venkovský marnotratný syn. Ale Eliáš pokračuje v otázce: "Co ti druzí - myslím, křesťané, kteří se nestydí, kteří nosis odznaky své víry i na klopě kabátu, proč ti nepřeměnili svět ?" - "V našem případě - odpovídá kněz, který se cítí osloven - nejde ani o zapomětlivost ani o stud - ale přece je tu nějaká chyba, nějaký omyl, abych tak řekl. My jsem snad nenásledovali Krista dostatečně. Nechováme se ve skutečném denním životě, v událostech malých i velkých, do nichž jsme vždy nějak zapleteni, nejdáme totiž asi tak, jak by jednal Kristus. Totiž, přijali jsme program jeho revoluce, ale neuskutečňujeme jeho metodu, nebereme vážně jeho prostředky k braně, zkyzkužkakrásně kolík li tak rádi!!.

a tedy dnešek Kdo pro nás již jde? : Základky - a
 (Takhle)
 jenomže filmovateli; pán tenkrát už nechá, když muž. Nejdáme
 zdejším dluž - uručuji, že když plí je tuhle možnost dle
 ro. aktu.

A základní řeč: Český rozhlas je nezávislý na církevním úřadu a nemá žádat o finanční podporu.

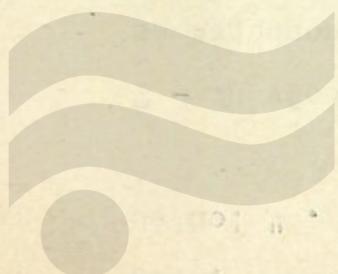
Bude všechno, když bude mít všechny tyto vlastnosti: závislosti, jistoty, vlastnosti, životy, zásady a principy, životy nejsou nepodstatné, životy

Který přesnější důvod, a vy všechny (všechny), životy, životy, životy životy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. jmenoval tit. arcibiskupem a zároveň ap.internunciem v Indonésii mons.Ottavia de Livu, který byl posledním zástupcem Sv.stolice v ČSR a byl tamější komunistickou vládou vypovězen. Mons.de Liva ~~pracoval~~ v poslední době na ap.nunciatuře ve Vídni.

Ve středu dopoledne přijal v soukromé audienci it.ministra pro ~~zemědělství~~ stvčné otázky mezi státním a soukromým podnikáním Jiřího Bo a další skupinu italských podnikatelů. Odevzdali sv.Otci klíče od nvoého automobilu značky Alfa Romeo auto je darem závodu sv.Otci.Sv.Otci za tři roky pontifikátu bylo už darováno 5 automobilů, 2 italské, jeden francouzský, jeden německý a jeden americký.

Podle zpráv světového tisku polský primas kard.Wyszynski v kázání v kostele sv.Josefa ve Varšavě ~~varšavě~~ odsoudil náboženské pronásledování, jehož obětí je kat.Církev v Polsku.Kard.Wyszynski pravil, že členové vlády a min.předseda v nejtěžších chvílích pro polský národ se ukryly, kdežto kněží zůstali a s lidem ~~spolu~~ sdíleli utrpení.Kněží, které dnes urážejí a zesměšňují, neutekli do zahraničí, ale trpěli s prostými občany s s námi šli do věznic, do tábora a na Sibiř.Kard.Wyšinski vytýkal veřejným autoritám, že ~~znevořuje~~ situaci v zemi, že ~~Polsko~~ líčí v zahraničí jako svobodnou zemi. - Na Květnu neděli kard.Wyšinski pronesl kázání v kostele sv.Anny:Ateismus v Poslku se cítí silným, protože je podporován státem; máme právo a povinnost se postavit proti ateistické propagandě.Kard.Wyš.zvlášt odsoudil divadelní přestavení, které má za cíl zesměšnit křesťanství ~~je všechno, že divadlo, vydržované z peněz a práce lidů, může beztrestně urážet co je lidu nejsvětější.~~

Biskup z Montauban ve Francii mons.de Courreges vydal prohlášení o postoju katolíků vůči otázkám práce a propouštění.Biskup hájí zvl. právo dělníků sdružit se v odborová hnutí, ~~a zaměstnavatelé jsou povinni slyšet jejich hlas.~~

Letošní sbírka rakouské katolické mládeže ve prospěch misií vynesla 6 a půl milionu rakouských šilinků.Obnos bude určen kat.školám v Kenyi a na vybavení 6 nových misijních stanic.

Biskup ze Splitu a Makarsky v Jugoslávii mosn.Franic odevzdal ~~zájem~~ představitele lům okresního výboru 4 vagony potravin, ~~je to dar Mezinárodní k~~ léků a ~~předmětu různých domácích~~ ~~charity ve prospěch obyvatelstva postiženého~~ ~~zemětřesením~~

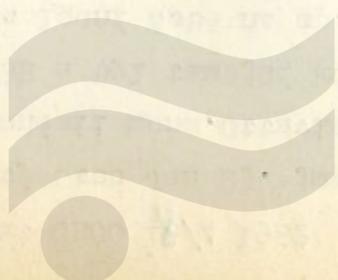
Dar pochází především z ~~Fond~~ německých biskupů Misereor a od belgické Ch. Rozhlas a TV NSR budou vysílat ~~přímým přenosem~~ hlavní manifestace sjezdu německých katolíků, který se bude konat od 23. do 26. srpna v Hannoveru.Chystá se též seriál pořadů o hlavních otázkách, o nichž bude za sjezdu diskutováno na stu-

denních zasedáních. Kromě zdeho budou vysílány rozhlasové zkratky ve zpravodajských pořadech.

Dnes první režii aranž o dnešním 12. říj. spustila Daga Falter "Kurzový písce". Dnes u vás máme je 3 minuty: 1° je židovského Elska, jehož říká ^(Rabbi) Tadek Šimák a jeho matka Anna a ženou hrad měst z dle KJ - a jiné případů ^{hodiny} a 3° jsou hrad diváků

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Aleni G.D.
F. i. d.
R. R.

Sv. Otec Jan 23 udělil na Zelený čvrtek v bazilice sv. Jana v Lateráně, která je katedrálou římské diecéze, biskupská svěcení všem 12 kardinálům jáhnům. Doplusvětiteli byli kard. Josef Pizzardo a Aloisi Masella. Dále bylo přítomných 11 kardinálů, zástupci dipl. sboru akreditovaného u Sv. stolice a další osobnosti. Před závěrečným děkovným Te Deum sv. Otec pronášel italské kázání o významu svěcnosti. Na Velký pátek sv. Otec bude přítomen liturgickým obřadům v bazilice sv. Pavla za hradbami. Obřady bude vysílat vat. rozhlasová stanice od 5. hodiny. V sobotu v 8 večer sv. Otec pronáší své velikonocní poselství které spolu s vat. rozhlasem bude vysílat i mnoho zahra ičních rozhlasových sítí. V neděli o půl jedné vat. rozhlas bude vysílat slavné pož. sv. Otce Urbi et Orbi, městu Římu a celému světu. Své posluchače upozorňujeme, že v neděl a pondělí naše česká vysílání odpadají; po obotním večerním vysílání příští český pořad až v úterý o půl deváté.

Příští měsíc 19. a 20 května se koná v Paříži péčí časopisu Informations Catholiques Internationales studijní sjezd o ateismu. Zasedání řídí dominikán P. Henry, redaktor časopisu Slovo a misie; promluví na téma Sterá tázka ateismu při universitě Nkwame Kumrah v městě Kumasi v africké republice Ghane. se konal seminář organizovaný hnutím kat. studentů Pax Romana. Dvě přijatá úshesení jednají o rozšíření hnutí a o způsobu přijímání nových členů. Členové se vyzývají, aby mezi středoškolskými studenty šířili znalosti o hnutí Pax Romana a tak je příznivě ovlivňovali už před vstupem na universitu.

Od 5. do 21 dubna vysílá jihoněmecký rozhlas denně ráno rozjímání o křížové cestě. Na každém zastavení konferenciér řeší některou z životních situací dnešních lidí. Každá konference má být podnět k zamyšlení.

Mons. Boyle z Johannesburgu konsekroval nový kostel v Zweizer Reneke, v jednom území Transvaalu vyhrazeném černým afričanům. Je to už 22. kostel, který mons. Boyle konsekroval v uzemí vyhrazeném bantuským kmenům.

Praktický ateismus západního světa je stejně nebezpečný jako bojovný sovětský ateismus, prohlásil mons. Whelan z Bloemfonteinu v Jižní Africe, když řečí ke katolickým ženám. Je pravda, že Církev se nikdy také nerozšířila a neměla tak velký vliv jako dnes; přece jen situace na Západě je taková, že národy více a více upadají do praktického ateismu, do mravního úpadku, které usnadňují šíření komunismu. K zastavení tohoto šíření agnosticismu, k odstranění neznalosti stran existence Boha a duchovních hodnot, katolíci musí zavrhnut pokušení izolovat se od druhých, musí zapojit se do společenského života a nést Krista všem lidem.

Místa posvěcená utrpením Páně: konec křížové cesty.

Již během několika let jsme se snažili ve svatém týdnu jít krok za krokem na bolestné cestě za Božským Spasitelem a minulý rok jsme se zastavili na místě kde mu pomáhal Šimon Cyrenský nést kříž. V případě Šimonově projevujeme nejen soustrast se Spasitelem, nýbrž i sympatií se Šimonem samým, jenž jediný z celého pokolení lidského pomohl Kristu Pánu nésti nástroj našeho společného výkoupení. Na jedno rameni tariq bâb el-amoud jsme v duchu navštívili kapličku za svěcenou jeho památce.

Potom však zahneme, že se jen v duchu, do prava natariq es-serai a zvolna budeme vystupovat po této příkré cestě až přijdeme ke většímu zlomku sloupu, za sazenému do stěny, který tam označuje 6. zastavení. Je to podle tradice dům sv. Veroniky. Na jeho prahu tato vznešená dáma čekala na smutný průvod, je hož střediskem byl Kristus Pán a nabídla mu navlhčené utěradlo, aby si jím osvěžil svou svatou tvar, zkrvácenou, zaprášenou, doplivanou. Tradice tvrdí, že Kristus Pán na látce nechal obraz své tváře; tento obraz bude později známý jako obraz ne rukou vytvořený. Dnes v domě veroničině bydlí katolické žeholnice, Malé sestry Karla de Foucauld, francouzského původu, ale jež mají již několik místních arabských povolání. Posvátný prostor tohoto 6. zastavení uzavírá v sobě jednak kryptu, jednak rozsáhlou východní kapli. Na úrovni ulice, a dokonce trochu pod samou úrovni ulice se našly zbytky antických sloupů, jež byly pak vtěleny do stavby krypty, jež se dnes užívá jako kaple. V prvním poschoďí pak melchité, tj. sjednocení byzantští křesťané, kterým tento dům patří, postavili rozsáhlou kapli, upravenou pro bohoslužby svého obřadu, jež teď slouží jako svého druhu místo schromázdění pro jerusalémské katalíky byzantského obřadu, původem většinou Araby. Archeologové zkoumali stavební kámen a cihly domu Veroničina a došli k závěru, že se jedná o židovský dům doby ještě předrománské. Ve středověku pak poutníci 1. století dům Veroničin dobře znají. Odle sv. Řehoře Turského tato Veronika byla manželkou důs ojníka římské armády původem z Galie. Opustíme dům Veroničina a postoupíme nějakých 60m výše, až dojdeme na novou křížovatku. Tam ve starověku stála městská brána zvaná Stará, Antiqua, a odtud se vycházelo do volného pole. Kalvarie se tyčila nedaleko, trochu nalevo. Brána je známa již z doby Nehemiášovy. V době římské, tj. po Hadriánových přestavbách ji z vnitřní strany zdobily čtyři sloupy. Jeden z nich se ctí ještě dnes, jako sloup, na nějž byl vyvěšen rozsudek, když smutný průvod biřiců s Kristem Pámem opouštěl městskou bráhu. Je velmi pravděpodobné, že tam stál již v době Herodově. Křesťané dali bráně Staré jiné jméno nazvali ji bránou Soudní, protože na ní byl vyvěšen rozsudek proti jejich učiteli. Kristus Pán překročil práh této brány a tisněn zástupem, znova klesl, tentokrát bez kříže! Zbytek sloupu z červeného kamene, o něž jsme mluvili se ukazuje v kapli sedmého zastavení v severozápadním úlu oné křížovatky. Poutníci 16. věku znají podobný sloup na protější jihozápadní straně.

Mezi Soudní branou a Kalvarií bylo volné pole, na něm čekaly na průvody "dcery Jerusalémské" a plakaly nad Kristem Pánem. Tam se rozvinul oněn památný rozhovor, jež tak dbře známe z ev angelia, s jeho varovnými slovy, Neplačte nade mnou, nýbrž nad svými syny. Když toto se děje na zeleném, co pak se bude dít na dřevě suchém? Dnes to místo označuje prostý kámen ve zdi zdbený jen latinským křížem.

Cesta k devátému zastavení nás vede na jich kolem kláštera sv. Karalampa, někdejší residence kanovníků Božího Hrobu, jenž dnes patří nesjednoceným Řekům. Pak podél severovýchodní stěny ruského Alexandrova hospice 28 sutpňu vyúsťuje do úzké uličky, a tou se dostaneme až ke vchodu koptského kláštera, tradičního to místa třetího a posledního pádu Páně. Tuto událost neoznačuje nic jiného než jen patka sloupu v portálu. U vchodu do koptského kláštera jsme již na úrovni výšky Kalvarie, mnohem výše, než byly bývalé hradby. Ve čtrnáctém a patnáctém století toto místo označoval prostý kámen poznamenaný křížem. Kristus Pán tu klesl podle tradice znova pod břemenem kříže, buď že sám jej chtěl donést na místo popravní, anebo že vojáci nakonec vyžadovali, aby byla zachována litera žákona, podle níž odsouzenec si měl nástroj své popravy sám nést. Slabost Páně mě se na tom místě projevila tak veliká, že podle výrazu sv. Marka vojáci ho museli na volgotu odnést. Ostatní zastavení křížové cesty se konají na Kalvarii v chrámu Božího hrobu samém. K tomu třeba sestoupit zpět na ulici Khan ez-zejt obejít ruský hospic, projít kolem protestantského chrámu svatého Spasitele, postaveného v minulém století na půdorysu Panny Marie Latinské či Panny Marie Větší a pak kolem řeckého hospice zahnout v pravo na nádvoří chrámu Božího Hrobu samého. A tam u vchodu do baziliky Božího Hrobu křesťanského poutníka ovane zase duchem ciziny, jaký ho provází Palestině všude, kudy se jen hne.

Sám Kristus Pán žil v Palesině, ve vlasti jako v zemi jež byla ovládána cizinci, Římany, a křesťanským poutníkům jako by bylo souzeno, aby brali účast na tomto ještější dojmu. Chrám Božího hrobu je rozdělen do užívání několika křesťanských komunit, hlavně latinské, řecké nesjednocené a arménské nesjednocené. Ale právo otevřít a zavřít chrám je stále ještě v rukou dvou muslimských rodin, z nichž jedna vlastní klíč a druhá právo klíčem chrám otevřít. Rozumí se samo sebou, že za výkon tohoto práva si dají od křesťanů dobře zaplatit.

Kromě toho do chrámu Božího Hrobu se nedá sejít přímo z protějšího náměstí a vzdálené jsou doby Konstantinovy, kdy basilika stávala na široké esplanadě s volným přístupem se všech stran. Dnes právě před vchodem stojí mešita, a musulmané to považujíza projev velkého pochopení, že stojí tak daleko od vchodu. Mohamedův zet kalif Omar přijel do Jerusaléma a přišel si také prohlédnout chrám Božího Hrobu. Když s prohlídkou končil, muezin začal volat k modlitbě. Kalif rychle odešel z prostranství chramového a modlitbu vykonal až na stupních Martýria, prostranství, na němž byla basilika postavena. Když se ho patriarcha ptal,

proč tak z chrámu spěchal, odpověděl mu, že to dělal z ohledu na křesťany samé. Když byl vykonal modlitbu v chrámě mém samém, moji stoupenci by tam postavili mešitu. Mešita pak byla na místě jeho modlitby postavena a kalif Hakem zakázal pod trestem smrti křesťanům, aby tudy procházeli ke svatému Hrabi. V době křížácké si však křesťané otevřeli dnešní vchod a nic nedbali a Hakemův výstražný nápis, vytesaný vzácným kufickým písmem do mramoru, jak jej může, kdo dovede číst ještě dnes. Čichab, Saladinův synovec, novým příkazem při přestavbě mešity Omarijé, jak se tento památník nazývá, nový průchod respektoval.

O Kalvarii a všech dalších zastaveních křížové cesty si povíme až příště. Dnes ještě jen dvě poznámky o věcech, jež jsou s utrpením Páně jen nepřímo spojeny.

Při rozširování cesty pod obloukem Ecce homo byla nalezena ve skále vytesaná podzemní sklepení, jež podle všech náznaků pravděpodobně sloužila jako vězení. Tak se dá předpokládat, že právě tam trávili své poslední hodiny před popravou dva lotři, kteří byli ukřižováni s Kristem Pánem.

Přejdeme-li pak na izraelskou stranu města najdeme tam klášter svatého Kříže. Podle legendy ^{Lot} tam zasadil strom, z něhož pak byl vytesán kříž, na němž Kristus Pán zemřel. Ať již je tato legenda přijímána s větší nebo menší měrou věrohodnosti, jisté je že od dob Konstantinových toto místo bylo spojováno s úctou ke svatému kříži a v prvních dobách, jak se zdá svěřeno péči gruzinských vládců.

Tak budiž dnes poslední naší myšlenkou vědomí, že přes všechny národnostní a náboženské rozdíly celé křesťanstvo je spojeno kolem míst posvěcených utrpení Páně. Mnohdy jednotlivé národy ukazují ne zrovna chválihodnou nevraživost vůči druhým, ale pak zase se vše uspokojuje a každý pokračuje ve své bohoslužbě, poněvadž nakonec přes všechny rozdíly všichni jsou spojeni jednou myšlenkou výstižně vyjádřenou ^{jiným} jazykem při pobožnosti křížové cesty, jež pak je ohlasem jiné myšlenky sv. Pavla: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a velebíme tě, neboť skrze svůj svatý kříž jsi vykoupil svět.

26362.

ústav pro studium
totalitních režimů

velkoučník víra v "Božího kříže".

Ravat CECO 20-4-62

98/1

m

O velikonočních svátcích se sjedou do Říma členové Mezinárodní federace
farmářských spolků kat. mládeže, aby tak oslavili první výročí svého založení. Federace byla založena loni v Mnichově. Ve čtvrtek mají na programu Křížovou cestu
~~tu a pobožnost za dnešní~~ všechny kdo jsou pro víru.

V Sieně budou zahájeny 24. dubna oslavy 500. výročí kanonizace sv. Kateřiny
~~Sienské. V rámci oslav bude v Rímě~~ pod hradem sv. Michala Archanděla odhalena socha této světice.

Rodný dům sv. faráře arského Jana Vienneye byl otevřen veřejnosti 6. května.
v Dardilly, rodišti světce. K prastarému křídlu selské usedlosti v níž se sv. Jan Vianney narodil, byly připojeny dvě kaple a muzeum, které uchovává mnoho památek na světce.

Středisko pro pastorační činnost v Leopoldville v Kongu vydalo předlohu pro nedělní bohoslužby bez kněze. Předloha má ~~xxxi~~ čtyři části: úvodní modlitbu, poučná část obsahující tři čtení z Písma svatého, druhou modlitbu a závěrečný obřad. Předloha znamená cennou pomůcku pro katechisty, kteří budou moci řídit nedělní bohoslužbu v místech, kam kněz jen zřídka může přijít, a kde by věřící mohli značnou dobu ročně žít beze mše svaté.

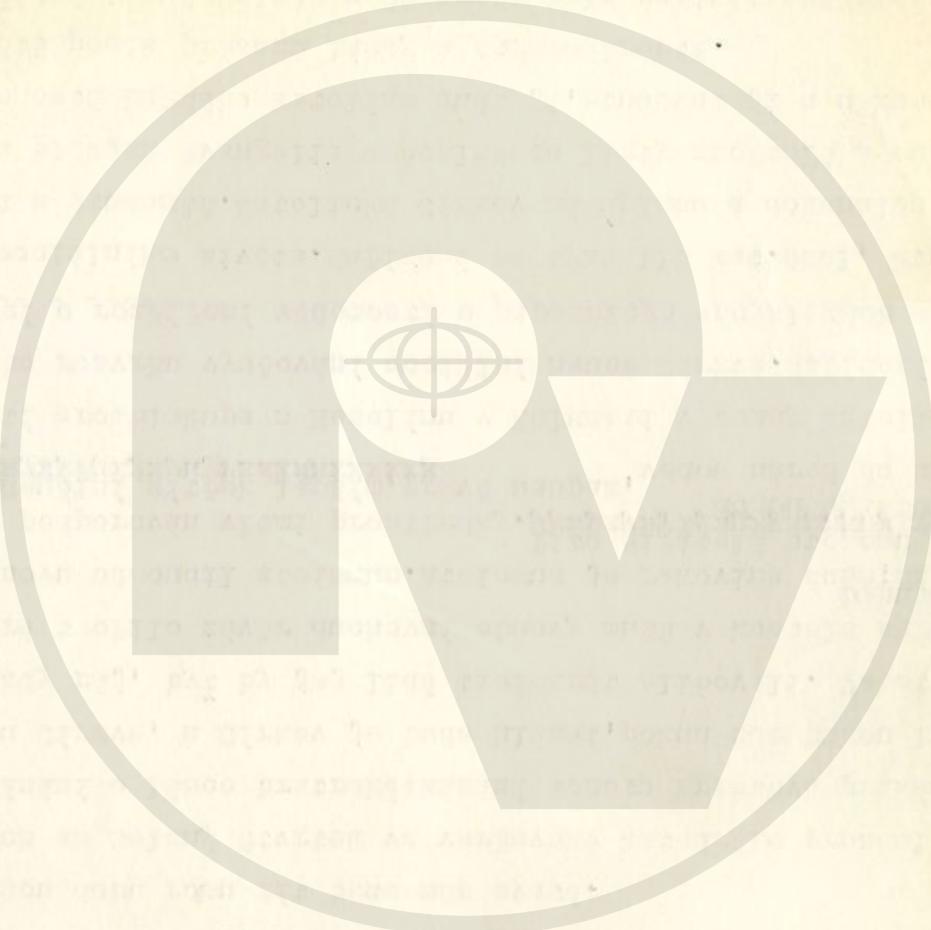
Při obřadech an Zelený čtvrtek ve varšavské katedrále pronesl primas kard. Vyšinski kázání o lásce bratrské; kázání tohoto Kristova přikázání tvoří podstatu úkolu Církve, a Církev je bude hlásat, pokud zde budou lidé; nenastane na zemi nikdy ráj, byť by jej lidé tisíckrát slibovali. Ve středu večer při kázání, které trojilo závěr duchovní obnovy mužů v kostele karmelitánů, kard.

Wyšinski znovu odsoudil ateismus. Ateismus je rakovina duse; síří se v Polsku protože je podporován vsemi prostředky. Tento šířitelé ateismu nevyslověně řekli, díky národu. Neučiní zítra lepší, neprávě naopak, vedou národ do záhuby.

Z rozhodnutí arcibiskupa z Medelínu v Kolumbii všechny katolické školy zavedou do svého rozvrhu vyučování sociální nauce Církve. Nařízení tvoří část akce usilující o rozšíření vědomostí o papežských encyklikách a výrocích, zvl. z oblasti sociálního života. Nařízení se týká 110 kat. škol, které navštěvuje 45 000 žáků a studentů. Katolická Církev má úplnou a dokonalou sociální nauku pramenící z příkazů evangelia a doplněnou listy apoštola a encyklikami papežů. Je povinností každého katolíka znát ji, studovat ji a uskutečnit ji ve svém denním životě podle příkazů lásky a spravedlnosti.

Budovy někdejší irské koleje v Samanace byly definitivně prodány španělské vládě. Irská kolej byla zřízena před 370 lety, koncem 17. století; připravovali se v ní na kněžství bohoslovci z Irsku a pro Irsko, protože protikatolické zákony nedovolovaly studium na kněžství v Irsku samém. Když ostří těchto záko-

nů se mírnilo a konečně když byl založen národní kněžský seminář v Maynoothu, význam irské koleje klesl. Po španělské občanské válce kolej už nebyla otevřena.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bukáčková 20/6/62

78/1/4

Dějinný zápas, do něhož od staletí vzchází Velký Pátek, není jen zápolením o hospodářské a politické prvenství; tento staletý boj býval často v podstatě utkáním ideologií, to jest názorů na smysl života a existence vůbec. I dnešní zápas je silně ideologicky zahrocen. Do tohoto zápasu zapadá letošní Velký Pátek...

Jak spletitá tříšť názorů na smysl života se střetá denně kolem nás! Jedni prohlašují lidský život a existenci vůbec za nesmyslné; Jediný smysl snad možno vydobýt z nesmyslu života tím, že uznáme tento nesmysl a že vědomně a osobně přijímáme osudovou životní hru jako nesmysl. Je mnoho těch, kteří tento názor ^{hlasají} vyznávají a veřejně jej zastávají; daleko více však je těch, kteří tento názor vyznávají životem. Než málo těch, kteří sice výslově odsuzují hlasatele a vyznavače nesmyslu života, sami však propadli vnitřně tomuto nesmyslu, protože ztratili víru ve věčné a neměnné hodnoty a proto tápalí prázdnou. Vidinou ráje pozemského, kterou se omamují, tuto prázdnou zaplnit nemohou; zůstal v nich člověk, a člověku, jemuž uniká věčná hodnota, vše ostatní nemůže nepřipadat ^{než} jako prázdnota bez geny.

Ježíš Kristus umírající na kříži odsuzuje tento názor, hlasaný nebo žity, jako by celý život byl nesmysl! Tváří tvář Bohu umírajícímu na kříži je tento názor nemožný: umíral by Bůh pro něco, co nemá smyslu? Umíral by Bůh pro člověka, kdyby lidská existence neměla smyslu? Je si jen třeba dobře uvědomit, že na kříži v mukách visí Bůh, a že na kříži umírá - pro člověka!

Srovnáme-li možnost-být s možností-nebýt ve jejich plném, prvním významu, nemůžeme nepřijat existenci jakou věčně jako velký dar, jehož se nám dostalo. Ať již vidíme dárce své existence v komkoliv, nemůžeme mu nebýt věční, že jeho zásluhou naše možnost-nebýt zůstane věčně neuskutečněna a že naše možnost-být zůstane věčně uskutečněna. Nebyla nám však dána v úděl také prázdná, holá existence; prožíváme ji totíkerym způsobem ve štěstí, v radosti, v růstu, obohacujeme se také hodnotami, obohacujeme druhé, činíme šťastné druhé a sdílíme jejich štěstí. Jsme svědky na každém kroku krásy a moudrosti, vládnoucí v přírodě. Existujeme, a jsme svědky kulturního bohatství jež člověk nahromadil na své cestě staletími, můžeme sledovat osudy lidstva v tisíciletích. Jsme dědici věčnosti, máme účast na vlastním životě Božím a máme mít účast na štěstí samého Boha. Vše to nám takřka spadlo do klína s darem existence. Všechny tyto zá-

2 *ještě časné a pojemoské'*
žitky jsou významné a cenné, vtiskují životu smysl. Než i kdyby snad měl být smysl, pramenící se z těchto prožitků, ztráven utrpením a i kdyby snad též existence vyvolávala vážné pochybnosti o smyslu existence vůbec, jedna skutečnost by nám nepřestávala připomínat, že stojí za to žít a existovat: Bůh umírající na kříži. Kdyby byla zůstala má existence jen pouhou možností a nikoliv skutečností, nikdy by nebylo bývalo pravdou, že pro mě Bůh umřel na kříži. Já však existuji a proto je skutečnou pravdou, že i pro mě Bůh umřel na kříži. Existuji, a s existencí se vynořila před mým vědomím skutečnost, že Bůh od věčnosti na mě myslil, že od věčnosti měl chtěl učinit účastným existence, ba že pro mě na kříži umřel. Jak užasný úděl! Tato jistota stačí prozářit smyslem jakkoliv temný životní osud, ona činí nejen bezdůvodným, nýbrž nemožným názor, jakoby život byl nesmysl. Každý člověk, i sebevice trpící, si může říci: "vynořil jsem se z možnosti své věčné neskutečnosti, existuji, a v tomto rozednění mé existence zjišťuji, že Bůh mě miluje, že pro mě umřel na kříži. Zdá se to až nepochopitelné, a proto až nemožné; než je tomu opravdu tak! protože nepochopitelnost ^{je znakem} ~~jsou znaky~~ nekonečné dokonalosti Boží a jeho Lásky!" - Tato jistota Boží lásky, umírající pro člověka na kříži, protepluje smyslem i nejbědnější a nejubozejší existenci. Každý člověk, může a musí čerpat v této jistotě všechnu svou naději a radost: existuje, a proto je svědkem, ba předmětem Boží lásky, umírající pro něj na kříži. Není možno na Velký Pátek nepadnout na kolena před křížem a neděkovat za dar existence a za tak velké zjevení, jehož se nám dostalo s darem existence!..
Druhým rozšířeným názorem na smysl existence je materialismus; nemírníme toliko materialismus hlásaný, hájený a propagovaný, nýbrž především materialistické zaměření života: okruh života je sevřen na tento svět, na čas, na řadu let. Co následuje po tom, když se tato řada let vyčerpá, na to se buď vůbec nemyslí, nebo se to nebene v úvahu, nebo se to přímo popře.
Kříž na Kalvarii stojí takřka v průsečíku dvou věčností: věčnosti Boží a věčnosti člověka: člověk byl hříchem ztracen pro věčnost, proto věčný Bůh vstoupil v čas, zemřel pro člověka na kříži, aby člověku opět otevřel přístup v blaženou věčnost s Bohem a v Bohu. Chtít omezit materialistickým životním zaměřením životní osud a smysl jen na čas je

popřít smysl a potřebu výkoupení a prohlásit smrt Syna Božího na kříži zažbytečnou! - Bůh věděl proč umíral! Bůh věděl, co je v člověku! Bůh nemohl umírat pro to, co za to nestojí! On věděl, že člověk je svou duchovou duší zakotven ve věčnosti, že jeho osud se neodehrává v čase, nýbrž i na věčnosti; že věčnost člověka stojí za to, aby byl člověk záchráněn, aby pro člověka umřel na kříži. Touto smrtí se člověku opět otěvře přístup v blaženou věčnost. - Je proto tragickým omylem žít jako by se vše mělo odehrát jen v čase nebo jakoby věčnost nestála za to, aby se sním vážně v životě počítalo. Bohu stálo za to umřít pro věčnou spásu a záchrana člověka, a člověku by mělo nestálo za to počítat v čase s věčností?

Materialismu, který popírá Boha, věčnost a duchovou věčnou podstatu člověka, je nutné ve světle předchozích pravd položit následující otázky: Má vůbec lidský smysl život smysl, upřeme-li člověku věčnost? Tuto otázku není možno obejít poukazem na jíkyliv smysl, který se chce určit člověku. Člověk, i materialista, se nemůže hlásit ke spravedlnosti, pravdě, lásce, dobru, aniž by uznal chtě nechtě jejich absolutní, věčný smysl. Člověk, i materialista, touží po spravedlnosti, lásce, dobra, pravdě, absolutním, tento absolutní smysl vyvolává neustálou ne spokojenosť s částečným, nedokonalým uskutečněním spravedlnosti, pravdy, dobra, lásky a podobně. Jestliže této touze po absolutnu neodpovídá skutečnost absolutna, pak je tato touha možná, protože tihne k něčemu co není a co je nemožné; touha, která je vyvolána něčím, co je nemožné, je nemožná! Lidský život je celý tato touha po absolutný. Proto celý život lidský by byl nesmyslný, kdyby neexistovalo Absolutno pravdy, spravedlnosti, dobra a Lásky, to jest Bůh! - Není pak celý třídní boj, namířený i proti Bohu a náboženství, zápolením proti smyslu lidského života? Není to snaha učinit život lidský nesmyslný? Není to tedy třídní boj proti člověku jako člověku? Neboť člověk bez absolutna a bez Boha není člověkem - lépe řečeno by nebyl člověkem. Člověka však třídní boj nepřetvoří v tom co je mu vlastní jako člověku; v tom je naše naděje! Uhlavním nepřítelem třídního boje proti náboženství je člověk sám! Konečně, je možno chtít něco pozitivně budovat na principu nenávisti? Život je láska, a život možno obnovit jen láskou. Proto Bůh umíral na kříži z lásky, z lásky slibovat ráj, z lásky odpouštěl i svým vrahům... .

Mp., právě před čtvrt hodinou sv. Otec Jan 23. pronesl před mikrofony vat- rozhlasové stanice, k níž se připojilo mnoho zahraničních rozhlasových sítí své letošní velikonoční poselství. Sv. Otec mluvil ze své soukromé pracovny. Poslechněte si ze zvukového záznamu začátek poselství; pak podáme v českém překladu hlavní části:.....

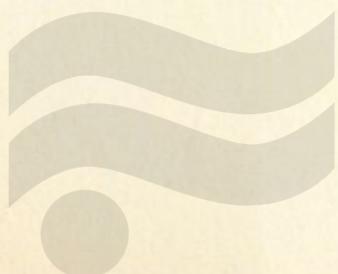
Ze zvukového záznamu jste slyšeli závěr poselství, které sv. Otec Jan 23. pronesl dnes v 8 hodin večer k nastávajícím velikonočním svátkům. - Zítra o půl jedné si můžete znova poslechnout sv. Otce: krátce promluví k poutníkům a turistům na náměstí sv. Petra a k svým rozhlasovým a televizním poslu- chačům, a všem udělí své apoštolské požehnání. Zítra v neděli a v pondělí všechna pravidelná vysílání vat. rozhlasu odpadají; příští český pořad až v úterý o půl deváté.

všem svým posluchačům přejeme i my radostné a požehnané velikonoce. Necht Vám vzkřížený Spasitel dá co nejvíce svého pokoje, který při svých zjeveních nesl svým drahým, naděje, radosti a důvěry. Jeho, Krista ukřižovaného ale též zmrtvýchvstalého, jeho jsou šasy i věky. Něbojme se, jemu, a nám s ním bude patřit konečné vítězství, třebaže cesta k němu vede přes Kalvárii. Posvěťme velikonoce dobrým skutkem, tím že sdělíme svou útěchu a důvěru dru- hým, zvl. těm, kdo trpí více než my. A pomozme jim, alespoň modlitbou. Na shledanou u přijímačů v úterý o půl deváté.

L.J.Ch. - Pochv. bud Ježíš K.

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu
28. 4. 70
h. Re pub v. m. min. / M

ústav pro studium
totalitních režimů

dary vaše rodiny, zvláště ty, ve kterých je více dětí, kde trpí na duši i na těle, kde žijí chudí a sklíčení. Kéž podnítí kněze a řeholní osoby, aby usilovali o vyšší dokonalost. Necht podnítí laiky k apoštolské práci a mnoha šlechetným duším vrátí křesťanský pohled na život.

Milovaní synové, zatímco se nyní chystáme svolat na vás, kteří nám nasloucháte, Boží požehnání, naše myšlenky se vracejí k onomu políbení pokoje, jež papež dával prelatům, kteří ho podle prastarého zvyku provázeli z Lateránu do baziliky Panny Marie Sněžné - jak jsme o tom mluvili na začátku.

Jakou radost by nám způsobilo, kdybychom toto políbení pokoje mohli dát každému z vás i nyní. Petrovi, jehož úřad zastáváme, Pán Ježíš svěřil úkol pástovce i beránky ~~z městského~~ celého svého tajemného stádce. Jsme si vědomi, že jsme zdědili tuto odpovědnost. Jak proto toužíme zavítat osobně k vám, s bratrským políbením, jak píše svatý Pavel /Ř 16,16/. Ja toužíme přijít až k vám, pastýři i věřící jedné, svaté, katolické a apoštolské Církve, kteří jste rozptýlení ve světě, ale kteří na každém kroku vydáváte věrně svědeckého Pánu! Kéž by naše modlitba o požehnání z nebedosáhla i k těm, kdo sice ~~jsou sdruženi~~ v jiná náboženská společenství, avšak se honosí slavným znamením Kristova kříže. Kéž by došlo ke všem lidem, protože všichni byli stvořeni k obrazu a podobenství Božímu a všechny je Kristus Pán vykoupil. Ke všem necht dojde alespoň radostné poselství: "Pán vpravdě vstal, a ukázal se Petrovi.

S hlubokým dojetím, které jistě pozorují ve všech částech světa, opakujeme v tomto slavném okamžiku své přání radostných a požehnaných velikonoc. K němu připojujeme svá apoštolská požehnání, ~~znamení~~ důkaz to naší otcovské lásky a záruku nebeských milostí a útěchy od Pána.

ústav pro studium
totalitních režimů

Ctihoní bratři, milovaní synové!

O této svaté noci konají se znovu v našich chrámech k dobru a radosti duší liturgické obřady velikonočního bdění, sestavené podle prastarých tradic Východu i Západu.

Oddávna známe poezii těchto obřadů.

Prvních deset let v diplomatických službách Svaté stolice jsme ztrávili v Bulharsku na Balkáně, v zemi, která je tak bohatá na dávné památky náboženského rázu; vzpomínka na tuto zemi stále vyvolává v našem srdci hluboké dojetí; s tolika milými osobami jsme se tam setkali a ještě nyní se na ně živě pamatujeme. ^{Tam u P.} apoštolská delegace měla tam své sídlo nedaleko od hlavního sofijského kostela, takže bylo možné zblízka být svědkem chvíle, kdy z chrámu zazněla první zvěst o zmrtvýchvstání, a pak sledovat, jak se tato zvěst šířila dál a dál nocí a jak na hlavních zastávkách svého rychlého letu všude probouzela světlo a jásot: v Plevenu, Sumensu, ve Varně. Na všech místech ji vítali slovy: "Christos voskress - Kristus vstal z mrtvých!" Hřebeny Velkého Balkánu šuměly touto zvěstí a radostí se takřka nadnášely.

Zaslhuje vzpomenout, že v Římě od prvních křesťanských století až do čtrnáctého století v touž hodinu sám papež oznamoval zmrtvýchvstání Páně, ^{na Bílou sobotu večer} dříve než se odebral do baziliky Panny Marie Sněžné, aby tam sloužil půlnocní mše svatou. Dálo se to takto:

Papež vyšel ze svého paláce na Lateráně; na chvíli se zastavil v kapli zasvěcené svatému Vavřinci, zvané Sancta sanctorum. Tam se pomodlil před památným obrazem Božského Spasitele, políbil jej a pak třikrát slavnostním způsobem oznamoval římskému lidu: "Surrexit Dominus de sepulcro, alleluja - Pán vstal z hrobu, aleluja!"¹

^{průvodem} Podobně uctili posvátný obraz i ostatní členové papežova doprovodu; nakonec dostali od papeže políbení pokoje. Každému z nich papež říkal: "Surrexit Dominus vere - Pán ^{pravde} vstal." A odpovídali slovy, která se bezpochyby ^{hluboce} dotkla ^{vědycky} srdce Petra nástupce: "Et apparuit Simoni - A ^{zjvil} se Šimonovi!"

Evangelista svatý Lukáš nám dosvědčuje toto velké tajemství, toto zjevení; činí tak na konci ^{vhod} onoho dojemného příběhu o dvou učednících jdoucích do Emauz /viz Lk 24,34/.

Také svatý Marek, duchovní syn a tlumočník Petrův, o tom mluví a uvádí ve svém evangeliu slova andělova k zbožným ženám: "Hledáte Ježíše Nazaretského, který byl ukřižován. Vstal z mrtvých... Jděte povědět jeho učedníkům a hlavně Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte"/Mk,16,7.

Podobně čtvrtý evangelista popisuje živými barvami, které vyvolávají dojetí, jak Petr a on sám, Jan, běželi ke hrobu, aby se přesvědčili, že Pán opravdu vstal z mrtvých.

Několik dní potom - vypráví zase svatý Jan - na genezaretském jezeře se opakoval zázračný rybolov. Petr se vrhá do vody, aby padl k nohám Pánu, dříve než přijdou ostatní. Trojím vyznáním ~~že ho Petr má rád, Ráno Ježíš mu lásky se dostalo~~^{po} ~~Petr~~ ~~mu Ježíšu pověření~~, aby místo něho řídil kázání evangelia ve světě. A nejen to: ustanovil ho pastýřem celého státce, otcem a pastýřem, aby stavěl a vzdělával /viz Jer 1,10/.

Milovaní synové! Služba duším, jak se projevuje kázáním a ostatními skutky našeho papežského úřadu, je vydávání svědectví o Ježíšově zmrtvýchvstání. A čím věrněji každý z věřících splní povinnosti křesťanského života, k nimž papež neustále vybízí, tím více můžeme očekávat posílení i viditelné jednoty svaté Církve a uskutečnění apoštolských podniků, které šíří blahodárnou činnost Církve až na nejjazší hranice světa.

To je význam trojího zvolání o této svaté noci: Pán ~~vpravdě~~^{naučení} vstal! Z těchto slov pramení misionářský ~~a mísce církve~~ apostolát, ale též neohrožená obrana zásad, na kterých stojí lidská důstojnost a křesťanská civilizace.

Silou zmrtvýchvstání Kristova se evangelium rozšířilo ve světě a odtalo útokům mocnosti zla a překonalo těžkosti všeho druhu.

Zato má svého vůdce ve Vládci tohoto světa /Jan 12,31/; těžkosti zvětšují je lidská slabost a rozmnožuje náklonnost ke kompromisu. Během staletí se jim podařilo bohužel zlomit fyzickou odolnost mnoha slabých lidí, kteří byli povoláni k oběti. Něž přesto, evangelium proniklo do duší národů jako plodné sémě. Pán vládne! /Ž 92,1; 93,10; 96,1; 98,1/

Petr, který žije ve svých nástupcích, stále oznamuje světu vznešenou zvěst, že Pán vpravdě vstal; a křesťané ve své horlivosti ve vyznávání víry odtud berou patřičné důsledky pro svůj život soukromý i důsledky sociálního rádu. Zmrtvýchvstání Páně ovlivňuje myšlení i skutky lidí, takže ti se pak nebojí ničeho, před ničím neustupují, protože milují pravdu a pravda svítí před jejich kroky.

Přes Kalvárii vedla Pána Ježíše jeho životní cesta. Tam zemřel, Ale on též vstal z mrtvých. Pod tímto zorným úhlem se křesťan dívá na lidské události. Bolest a smrt, neštěstí a strasti mohou tížit jeho bedra, ale nikdy nezlamí jeho mysl.

Milovaní synové! Je tedy samozřejmé, že na velikonoční pozdrav papežův chcete odpovědět slovy evangelistovými: "Ano, Pán vstal a ^{zjvil} ukázal se Petrovi!"

Tento rok se díváte k papeži s očima zvláště slavnostníma. Chcete ho provázet až na práh nastávajícího všeobecného sněmu. Podobně jako to jsou Velikonoce i tento koncil má znamenat nové velké probuzení, začátek nového odhodlanějšího života. I dnes horlivý křesťanský život, posilovaný ohněm a dechem Ducha svatého, podněcuje duše k novým duchovním vítězstvím a k velkém komyslnějším závazkům ve službě Pánu - tak jak tomu bylo u apoštolů po zmrtvýchvstání Páně a po Letnicích, které tehdy daly poslední pečeť celému kázání Božského mistra. Zahájení II. vatikánského sněmu bude jakoby nové velikonoční jitro, celé zářící z oslaveného těla Krista zmrtvýchvstalého a prodchnuté jeho sladkými slovy: "Pokoj vám!" Budou to jakési nové Letnice, z nichž se dostane nové ^{ho podnětu} ~~xix~~ apostolským a misionářským energiím Církve v celé šíři jejího úkolu a jejího mladického nadšení.

A Petr žijící ve ~~s~~ svém dnešním pokorném nástupci, oblopený nesčetnými biskupy z celého světa, s chvějícím se srdcem, ale zároveň s důvěrou - bude mluvit k zástupům. Jeho slova zní ozvěnou dvaceti století; není to jen jeho hlas. Je to hlas samého Ježíše Krista, jenž je Slovo Otce a Vykupitel všech národů. On Mistr ~~xx~~ ukazuje lidstvu cestu, která vede k opravdovému pokojnému soužití v pravdě a spravedlnosti. Vaše přání a Vaše modlitba, milovaní synové, odhalují před našima očima tyto radostné obzory v těchto chvílích, kdy stojíme takořka na prahu ~~xxxx~~ oné velké události, již je koncil.

A Petr se též modlí za vás: "a ty až se obrátíš, utvrzuj své bratry" pravil Kristus Pán /Lk 22,32/. Opravdovou radost nám působí, když se za obřadů velikonočního bdění, nám dostává znova tohoto ujištění. Ke Kristu zmrtvýchvstalému za několik okamžiků bude stoupat naše alleluja.

Kéž on, Ježíš, je při každém z vás, kéž vstoupí svou milostí do vašich srdcí, kéž zavítá do vašich příbytků a tak přinese svůj pozdrav pokoje: Pax vobis - Pokoj vám! Kéž nalezne mysl otevřenou, vůli poslušnou, srdce očištěná odpustěním, které zahladilo viny. Nechť Pán Ježíš obveselí svými

Velikonočních obřadů ve Svaté zemi se zúčastnilo na 5000 cizinců, Z Evropy, Ameriky a též Afriky. Byli přítomni tradičním liturgickým obřadů, jako např. křížové cesty podle jazykových skupin, tradičního procesí členů konsulárního sboru podél Via Dolorosa basilice sv. Hrobu. Pravoslavní Řekové, Arméni a Kopty měli 22. dubna teprve Květnou neděli; velikonoční neděli budou mít ~~nastávající~~ nastáva-

Ve Varšavě sloužil slavnou velikonoční mši svatou v katedrále sv. Jana sám kard. Wyšinski. Přál věřícím pořehnané velikonocce a vybízel je k modlitbě za sv. Otce, aby mu Pán dopřál dočkat se zdárného zakončení II. vat. sněmu, vrcholné to události jeho pontifikátu. — Arc. z Westminsteru kard. Vilém Godfrey mluvil v kázání ve své katedrále o zmrtvýchvstání jako základu křesťanské víry. Kard. Godfrey vyslovil otázku, zda ateisté a agnostiци vážně zkoumali důvody, pro které nesčetní jejich spoluobčané poklekají před St ořitem, proč se klanějí Bohu, Stvořiteli všehomíru, proč mu vzdávají díky, ho chválí a sek němu modlí, a tím vyznávají jeho existenci. Kard. Godfrey vyzval všechny věřící, aby byli svědky své víry, té víry, k níž se hlásil sv. Tomáš z Canterbury, ctihonodý řečeda, sv. Jan Fišer, Tomáš Morus a ostatní mučedníci, kteří učinili z Anglie zemi světců.

Vítáme vás u vašich přijímačů při našem prvním českém pořadu po velikonocích ~~andělů~~. Posíláme vám pozdrav sv. Otce, který v sobotu a v neděli dvakrát promluvil k věřícím celého světa, a též ~~poslal svůj pozdrav všem trpícím~~ ^{pro křes. a pro} ~~členům~~ Poslechněte si zpravodajský přehled: Velikonoce ve Vatikánu.

Jak jsme už dříve oznámili ~~na~~ Zelený čtvrtok sv. Otec udělil biskupská svěcení 12 kardinálům jáhnům, mj. generálu dominikánu ^{Kard.} Brownemu, jesuitovi kard.

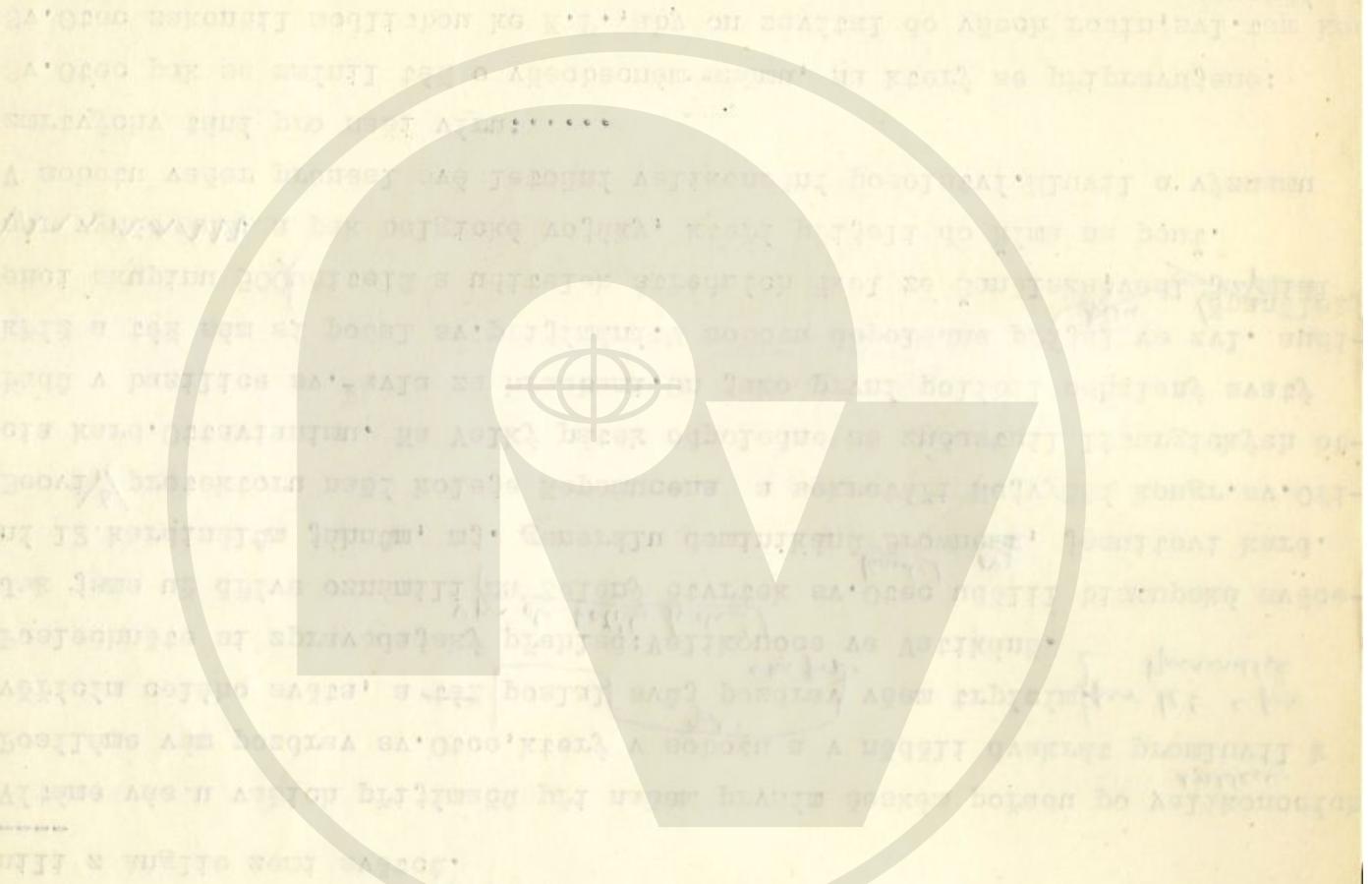
Beoviv ~~protektoru~~ naší koleje Nepomucena a sekretáři Nejvyšší kongr. sv. Oficia kard. Ottavianimu. Na Velký pátek odpoledne se zúčastnil liturgických obřadů v bazilice sv. Pavla za hradbami. On jako první políbil odhalený svatý kříž a též sám si podal sv. přijímání: V sobotu dopoledne přijal ve zvl. audienci skupinu 500 ~~učitelů~~ a učitelek středních škol ze Šančska, vedle ~~členů~~ ^{členů} československých; a pak belgické vojáky, kteří přijeli do Říma na pouť.

V sobotu večer pronesl své letošní velikonoční poselství. Mluvil o významu zmrtvýchvstání pro naši víru: .....

Sv. Otec pak se zmínil též o všeobecném sněmu, na který se připravujeme:

Sv. Otec zakončil modlitbou ke K.P., aby on zavítal do všech rodin, zvl. tam kde trpí na těle nebo na duši; a poslal pozdrav všem lidem: i těm, kdo ~~nepatří~~ ke kat. Církvi, ale se honosí znamením sv. kříže, všem lidem, protože všichni

byli stvořeni k obrazu a podobenství Božímu a všechny je K.^{F.} vykoupil.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Na Hod Boží velikonoční svatý Otec Jan XXIII. sloužil slavnou pontifikální mši svatou u papežského oltáře v bazilice sv.Petra. Do baziliky vstoupil v slavnostním průvodě; ^{hlavní} sedě na přenosném trůnu s tiarou na hlavě, hlavní branou od italského umělce z 16.století Filareta; tato brána byla ve středu znova zavěšena; několik týdnů byla v restauračních dílnách, aby byla očištěna od nanoseného prachu a kazu. V bazilice se při mši svaté tísnilo na 30 tisíc poutníků, především ze zahraničí.

Po pontifikální mši svaté Jan XXIII. vystoupil na vnější balkon basiliky, který ústí na náměstí před bazilikou. Shromáždilo se tam na 200 000 lidí - poutníků a turistů, kteří se nezalekli zamračené oblohy a hrozícího deště. Sv.Otec nejdříve k přítomným a ke všem, kdo jeho slova sledovali v rozhlasu nebo Televizi - ^{vše bylo vysíláno (Eurovision)} "všechny, kteří vás, shromážděné zde, před branou basiliky, i vám, orzptýleným ve světě.

Sv.Otec nejdříve mluvil o významu velikonočních svátků; připomněl slavnostní biskupská svěcení, která udělil na Zelený čtvrtok v bazilice sv.Jana dvanácti kardinálům jáhnům a pak opakoval radostnou zvěst velikonoc: Pán skutečně vstal, aleluja! ^(aleluia)

"Tato zvěst je nejkrásnější přání: ^{přináší nám} radost, požehnání a pokoj už po staletí. A v tomto svém významu se opakuje i po 2000 letech do všech částí světa, kdykoliv se nám vracejí velikonoce. Kristus vstal z mrtvých, smrt byla ^{přeměněna}, hřích byl ^{zničen}, cesty spravedlnosti a pokoje na zemi byly otevřeny. Ze strany Boha, stvořitele všehomíra, a Krista vykupitele, vtěleného Slova, spasitele a záchrance, byl ohlášen vstup spravedlnosti a pokoje do světa. Všemohoucí a milosrdný Bůh nedopustil, aby lidstvu něco chybělo ať v minulosti nebo v přítomnosti, aby to si bylo vědomo svého vzeněného poslání a aby lidé zůstali klidni, aťsi se události mění sebevíc.

Bohužel ctihoní bratři a milovaní synové, ^{ještě nejkrásnější} už před vtělením Božího Syna ^{z všechny}; po dvacet století ^{u všech lidí} jejichž dějiny jsou známé, a ^{že} za našich dnešních dnů ^{neodpovídají} patřičným způsobem na ^{příkazy} Boží spravedlnosti, kterou na zemi přinesl Kristus Pán; a tato nevěrnost je důvodem k vážným obavám pro společenství národů a států a pro budoucnost celého světa.

Pokoj, pokoj vánoční a pokoj velikonoční, to je touha všech staletí, všech

národů, touha též naší doby, plné nejistoty, strachu a vzájemného vyhrožování. Vy ~~zkušené~~^{ví}, milovaní synové, že nástupce sv. Petra jako ~~otec~~^{cí} je svěřena staratost o všechny, kdo věří v Ježíše Krista a v jeho evangelium, a též o ty, kdo sice neznají dílo vykoupení, ale přece patří Kristu, a byť si toho nejsou vědomi, touží po něm.

Ano, milovaní synové naše velikonoční přání, že vroucí modlitba, je prosba, touha, volání po míru.

Úcta k přesvědčení všech a k podnětům, které mají za cíl upevnění všeobecného dobra, se z naší strany projevila v těchto posledních letech v mírných slovech, jimiž však pronikala navenek opravdová úzkost nad ohroženým mírem; všechny národy po něm touží; všichni se bojí, že bychom mohli mír ztratit, třebas všichni se této chvíle hrozíme. Vědecký a technický pokrok, který vyvolává všeobecný obdiv a jehož křestanský apoštolát ~~nejdříve~~^{využívá} ke svým blaho-
dárným cílům, zvýšil důvody ~~nejdříve~~^{se světového} zmatku. Každý národ, velký i malý, když se zamyslí nad svou i vnitřní situací, ~~má~~

Milovaní synové. Tento strach zapudí jen svorné úsilí všech, aby byl mír uchován tam, kde vládne; a kde pokoje není, tam je nutné rozhodným způsobem odstranit veškeré nebezpečí, hrozbu, které odporují předpokladům pokoje.

Základy pokoje tvoří pravda, spravedlnost, opravdová láska a velkomyslná ochota dávat a dávat sebe za vlastní bratry. V tom byl Pán Ježíš učitelem slovem, ale též příkladem ve svém životě. Od něho se učíme vykonávání této lásky a uskutečňování pokoje. Hledat jakékoli jiné ~~uvahy~~^{důvody} a skládat výhradně důvěru ve vyjednávání a lidské čistě výpočty, nevede ke kýženému výsledku.

Jedině Kristův pokoj dovede zachránit svět; Kristův pokoj spočívá na věčných pravidlích a má za předmět člověka, žijícího v čase, ale krácejícího vstří věčnosti.

Uhrada vlivu a hrobu / 17 / 21

Dar velikonoc, dar ~~toto roku~~ a každé jiné doby - prohlašujeme to před nebem a zemí - je pokoj, velikonoční pokoj, pokoj vánoc. Přijměte toto přání vy všichni, kteří jste shromážděni zde na náměstí před bazilikou sv. Petra, i vy, kteří nám nasloucháte, synové všech národů země. Podáváme vám je ~~na~~^{na} důkaz, že Církev je matkou vás všech; připojujeme touhu, aby ~~váš~~^{každý} podlehl kouzlu pokoje a nevýhýbal se povinnostem, které pokoj ukládá všem."

Svůj velikonoční pozdrav na Hod Boží velikonoční sv. Otec zakončil - podobně jako minulý rok - ~~přáním~~^{listem} radostných a požehnaných velikonoc v 15 řečech, též maďarsky, arabsky, řecky, rusky, ukrajinsky, polsky a staroslověnsky pro všechny ostatní slovanské řeči: Christos voskres - Voistinu voskres!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal ve středu dopoledne v slavnostní oficiální audienci presidenta africké republiky Horní Volta. Audience se konala podle ceremoniálu vyhrazeného hlavám států: na hranicích mezi Itálií a vatikáne ho přivítaly nejvyšší civilní vatikánské osobnosti; čestnou stráž stály oddíly papežských ozbojených sborů: švýcarské stráže, vatikánských strážníků a čestné palácové stráže. Svatý Otec setrval se svým hostem v soukromém rozhovoru v malém trůnním sále. Potom přesident Yameogo představil sv. Otci šestnáctní členy svého doprovodu; byli mezi nimi prezidentova choť, předseda Národního shromáždění a ministr zahraničních věcí republiky Horní Volta. V přítomnosti vše sv. Otec pronesl francouzský proslov: poděkoval presidentu Yameogovi za jeho návštěvu; připomněl, že k oslavám nezávislosti tohoto mladého afrického státu poslal svého zástupce, který byl v zemi přijat s úctou a radostí, a že prezident tehdy se vyslovil velmi pochvalně o přínosu kat. Církve k povznesení země. Sv. Otec prohlásil, že republiky Horní Volty hospodářský rozvoj, a aby se jim přitom dostalo nezíštné pomoci od více vyvinutých zemí. Svornost mezi občany a hmotný blahobyt, pokrok kulturní, sociální i náboženský činí národ velkým a mu zajišťují místo ve společenství národů. Při tomto úsilí o pokrok a rozvoj příslušníci kat. Církve podají i svůj přínos a poctivou spolupráci.

Svůj projev sv. Otec zakončil apošt. požehnáním; sv. Otec dal odevzdát pres. Yameogovi jedno z nejvyšších papežských vyznamenání: Zlatý řetěz Piova rádu. Na památku audience mu daroval mozaikovou reprodukci milostného obrazu P. Marie ochránkyně římského lidu, knihu o Rafaelových sálech ve Vat.

(muž) muž před sv. Otci byl kard. Cicognaniho růženec. President Yameogo daroval sv. Otci dva jemně vyřezávané sloní zuba. Po skončení audience u sv. Otce pres. Yameogo vykonal návštěvu též u vat. státního tajemníka kard. Cicognaniho a nakonec sestoupil do baziliky sv. Petra. Kard. Cicognani jménem sv. Otce vykonal návštěvu v prezidentově římské rezidenci. (Pres. Yameog i sv. Otci mluvili anglicky.)

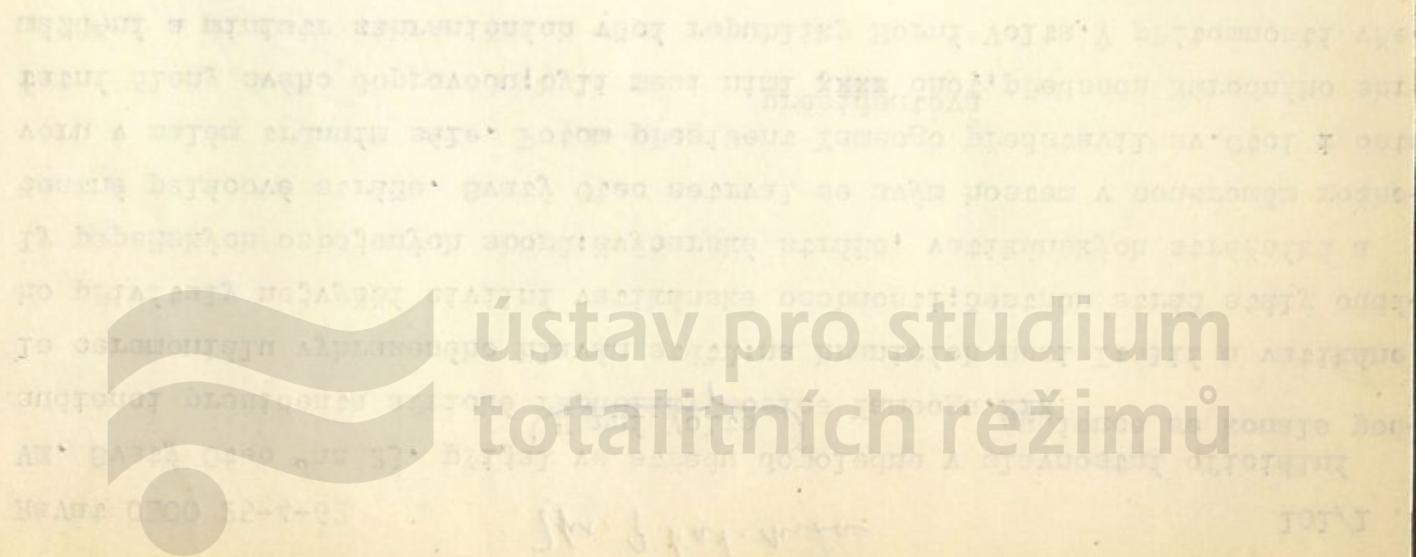
Rakousko. Vídeňský arc.kard. König vydal zvláštní pastýřský list, určený katolickým Ukrajincům, kteří žijí v Rakousku. Past- list je věnován lvovskému arcibiskupovi vých. obřadu mons. Josefu Slipému, který se letos dožívá 70 let a který už 18 let žije skoro neustále v sovětských komunistických věznicích a koncentračních táborech. Mons. Slipýj, píše kard. König je symbolem nezdolné víry a křesťanské naděje.

V. M. Vněj.-v. pol. m. Ode jsem. S ~~zahrá~~^{školy} a knastu nevadí. K Petru a k
myle. a T.P. požehnev. Mluil o vrtkách mne, stýk se s knastem je hrozné
provozovat! Počít spoustou. Když tě mluvili odpovídaj na něm Uvn., že
~~poznamená~~ ~~je možno předpokládat~~
mohly jít i jiné akce než ty, když jdu rozvádět mne v rozhovoru, že
je tam dynamit. Když ho k tomu mluvila s pěškou, vydal z knastu.

(ned věřit)
Mluvili jsem s některými vězni obecného odsunu. Cítil jsem mým když jsem
mohlo op. řízení, ~~že můj jde všechno.~~

100/3

X Tato jsem. Yamaguchi mluví jsem: Dleml u mne výjevi, když jde mne vlastní
Mjr. rep. Hn. Kolto slaví větu pro tel. C.; vedení rep. je mne vlastní, až Brusel
mohly být v základu přistaveni dleších mluveností, mluvili už odtl. m. Mluvili
jsem jsem Ya. jsem u. Mne když mluvil pro jeho obhájceho jsem že mne vlastní
pro svou republiku C. a když jsem mluvili mluvili

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

USA. Kard. Bea, předseda sekretariátu pro jednotu křesťanů, zaslal list sdružení řeh. společnosti sester vyučujících ve školách. Vyzývá je k apoštolátu za jednotu na školách; jejich ^{způsob} vyučování spolu s příkladem života, s modlitbou a obětími ať vábí i druhé, aby i oni se přičinili za jednotu; jednota je tolik nutná Církvi, křesťané po ní tolik touží a celé lidstvo ji očekává. Řeh. sestry mají využít každé příležitosti aby v srdcích žáků probouzeli úctu a pochopení pro ~~ukázku~~ křesťany, kteří nepatří ke kat. Církvi. List kard.

Bey byl čten na sjezdu delegátek řeh. společnosti sester vyučujících na školách, který se koná v těchto dnech v Detroitu. O tom, že je nutné vychovávat už na školách 1. stupně děti k celkovému pohledu na lidské problémy, k mezinárodní solidaritě a smyslu pro spravedlnost, mluvil P. Considině, přední americký kněz. Je třeba připravovat děti, aby jednou dovedly bojovat za dobro lidstva. - USA. 150. výročí svého založení slaví řeh. sestry od P. Marie Loretánské. Řeh. sestry začaly svou činnost r. 1812; pod plachtou vozu, jakého užívali pionýře Amerického Západu začaly svou ^{pro kat. přistěhovalce ve státě Kentucky} ~~od národních až po univerzitní~~ skolu. Dnes ^{xxix} 1100 ^{řeh. společno t. cíta} ~~které~~ žáků a studentů. ^Meř. společnost otevře v nejbližších měsících pensionát pro dívky při Kat. universitě v Santiago v Chile a školu 1. stupně v Takně v Peru.

Španělsko. Španělské pošty vydají sérii známek, zobrazujících 15 tajemství sv. růžence. Zobrazení budou reprodukce prací předních španělských umělců. Španělské pošty vdaly v poslední době velmi mnoho známek s náboženskou tématikou; pošty tím chtěly podtrhnout bohaté duch vnitřní dědictví Španělska.

Španělsko. V neděli byl zahájen ve Valladolidu 7. mezinárodní týden filmů s náboženskou tématikou. Filmy zaslaly přední světové filmové velmoci, jako Francie, Itálie a Spoj. státy. Mnoho dalších států zaslalo filmy dokumentární. Je na programu též Přehlídka filmů s náboženskou tématikou; budou promítány filmy, zhotovené po založení Týdne, tj. po r. 1955.

Rakousko. Rakouská Charita se připojila k mezinárodní akci boje proti malomocenství v Senegalu. Rakouská Charita darovala 14 automobilů pro převoz potravin a léčiva pro nemocné malomocenství.

USA. Arc. z Nového Yorku kard. Spellman rozhodl, že všem ^{laikům} zaměstnancům ^{ým} na farních kancelářích a jiných uradech arcidiecéze bude zaručena penze, jakmile dosáhnou věkové limity. Dostanou pak 60% svého posledního platu. Nařízení vstoupí v platnost 1. července.

NSR. 65 000 německých kat. skautů dobrovolně o velikonočních svátcích vykonávalo nejrůznější druhy práce a mzdu darovali ve prospěch invalidních dětí. Z peněz bude např. postaven ústulek studijní a rekreační pro invalidní mládež.

Udáváno d. dne 26. 7. 1962
reflexe našího referátu o této "Katedrále ve světovém tisku".

102/1

26.7.62 Jedním ze zřetelných důkazů zájmu o II. vatikánský sněm, jehož zahájení se už blíží, jsou nové a nové články ve světovém tisku, venované koncilovým přípravám a některým nejvíce diskutovaným otázkám, mezi něž patří beze sporu na prvním místě otázka sjednocení křesťanů. A chápeme, že pro informace o této otázce si novináři hledí získat informace co možná nejvíce věrohodné. Dva týdeníky v posledních týdnech přinesly např. dlouhé rozhovory s jedním nejpovolanějších osob v otázce jednoty a sjednocení, kard. Augustinem Beou, předsedou koncilového přípravného sekretariátu pro jednotu křesťanů. Podáme krátce obsah těchto rozhovorů.

I nekatolíci přiznávají, že oznamení a příprava koncilu znamenají prozřetelnostní podnět pro unionistické hnutí. Zástupci řady různých nekatolických náboženských společností vyzvali své věřící k modlitbě za zdar koncilu. Svatý Otec nejednou vyjádřil svou radost nad uctivým zájmem o koncil a svou vděčnost za modlitby za jeho zdar, ať si pocházejí od katolíků nebo i odloučených křesťanů. Na valném zasedání Světové rady církví její generální sekretář Holandák Visser t' Hooft vyslovil svou naději, že koncil a jeho příprava přispějí k zblížení a sjednocení všech, kdo se hlásí ke Kristu. Valné zasedání, všepravoslavná konference a katolický koncil nás staví v předvečer všeobecné ekumenické mobilizace, pravil.

Ale především koncil už ve své přípravě přispěl k zblížení křesťanů tím, že byl založen zvláštní sekretariát pro jednotu; jeho založení bylo všude přijato velmi příznivě i nekatolíků. Kladně se o něm zninili na zasedání ústřední komise Světové rady církví už v srpnu 1960, ani ne dva měsíce po založení sekretariátu.

Za této zlepšené atmosféry mezi křesťanskými církvemi a katolickou Církví na druhé straně bylo možné navázat první styky. O některých se veřejnost dovíděla, a ještě si pamatujeme, jak velký ohlas některé vykonaly, straně jiných je lépe, když zůstanou aspoň prozatím skryty všetečnému zraku veřejnosti. Jistě něco nevidaného byla návštěva anglikánského primasa dr. Fishera u sv. Otce v prosinci 1960. Byl to čin velmi odvážný, prodchnutý opravdu křesťanským smýšlením, znamení nového údobí v dějinách křesťanstva. Pak zavítali k sv. Otci Američané dr. Lichtenberger, hlava episkopaliánů a dr. Jackson, předseda Americké národní baptistické konvence, a nedávno představitel skotské presbyteriánské církve dr. Craig a anglikánský biskup Stockwood. Důkazem nového ovdušení je též, že katolická Církev poslala své oficiální pozorovatele do Dillí na valné zasedání Světové rady církví; bylo to po prvé v dějinách.

vše to, navázané styky a především zlepšené ovzduší vzájemné znamenají významný úspěch a lze jej připisovat v první řadě ohlášení koncilu a smířlivému postoji sv.Otce Jana 23., který se k odloučeným bratřím křesťanům obrátil hned v první den po svém zvolení a je pozval do otcovského domu. Na otázku, co vykonal sekretariát pro jednotu pro přípravu koncilu a pro jednotu kard.~~Bea~~^{tar} odpověděl ve dvou odstavcích:
Sekretariát poskytuje odloučeným křesťanským církvím, které si to přejí nebo o to požádají, informace stran koncilu a jeho přípravných prací. Přijímá jejich přání, návrhy a též jejich kritiku lecěhos na katolické Církvi. Dále se zabývá otázkou zastoupení těchto církví při koncilu - ~~Humanae salutis~~^{zástupci odloučených církví} budou moci být přítomni jako pozorovatelé. Sv.Otec v zásadě se rozhodl pozvat tyto zástupce ve svolávací buli "Humanae salutis" a vykonání toho svěřil sekretariátu pro jednotu; nyní je nutné zkoumat, kdo si přeje, aby byl pozván, a jakým způsobem se má pozvání uskutečnit a konečně rozhodnout, kterým zasedáním tito pozorovatelé odloučených církví mohou být přítomni. Každý chápá kolik vyjednávání je zde třeba, kolik výměny názorů a především jemnocitu aby přítomnost pozorovatelů nevyústila v zhoršení místo zlepšení styků a prvního začátku přiblížení.

Sekretariát pro jednotu koná kromě toho práci podobnou ostatním přípravným komisím . Studuje a rozbírá přání, návrhy a otázky, které by koncilu předložili naši odloučení bratří. Mnoho z těchto přání a návrhů se objevilo rozvedeno v různých časopisech, jiné byly sděleny přímo sekretariátu. Např. otázka, jaké je místo odloučených bratří, platně pokrtěných, v tajemném těle Kristově, v pravé Kristově jediné Církvi. Dále otázka náboženské svobody, tak významná pro pokojné soužití církví, otázka smíšených manželství, v Německu třebas by si velmi rádi, aby manželství katolíka s nekatolíkem před nekatolickým duchovním byla přiznána jakási cena, aby katolík nebyl za to trestán církevními tresty. ~~Studium~~^{ek} těchto otázek je řešena malé skupině členů sekretariátu, kteří mají hlasovací právo a poradců. Sekretariát má celkem 15 takových podkomisi. Výsledek jejich práce je projednáván na valném zasedání sekretariátu za přítomnosti všech členů a poradců. A závěry jsou odevzdána buď příslušným přípravným koncilovým komisím, jichž se ~~projednávaná~~^{vec} tyká nebo přímo ústřední přípravné komise. To jsou schémata. Sekretariát nemá v úmyslu ani nechce pracovat nezávisle na ostatních přípravných orgánech. Bere si za cíl podrhnout ekumenický stránku všech otázek, které budou na koncilu projednávány. Cílem sekretariátu je

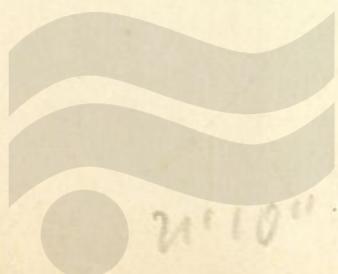
102/5

připravovat krok za krokem příznivé ovzduší, podporovat je, postupné zblížení mezi církvemi, vytvářet věroučné i praktické předpoklady, které zblížení a snad jednou i sjednocení ulehčí. Je to beze sporu práce, která bude trvat dlouhou dobu. Proto je možné, odpověděl kard. Bea na přímou otázku, že sekretariát bude existovat a pracovat i za koncilu nebo i po něm, ale stran toho není ještě nic rozhodnuto. Za koncilu bude nutné věnovat péči pozorovatelům jiných křesťanských náboženských společností, ~~informacemi~~ dát jim věrohodné informace a vysvětlení stran zasedání, jimž mohou být přítomni a informovat je o to, co bylo projevnáváno na zasedáních, jichž se nemohou zúčastnit, tak aby si vytvořili plný obraz a splnili své poslání za koncilu. A je možné, že sekretariát pro jednotu bude pracovat i po skončení koncilu. To závisí na výsledcích. Bude-li existovat, pak jistě bude mít nemálo delikátních úkolů, pokračovat v navázaných stycích a pokud možná je ještě rozšířit, sjednocovat různé iniciativy, které katolíci podniknou ve prospěch jednoty.

Sekretariát pro jednotu už vykonal velký kus práce, to je náš závěr z rozhovoru s kard. Beou, které byly poslední týdny uveřejněny v holandském kat. týdeníku De Linie a v italském týdeníku Vita. Jen loni kard. Bea odeslal 2000 dopisů, přijal návštěvu 500 nekatolických představitelů, udělil desítky rozhlasových a televizních rozhovorů, uveřejnil nesčetně mnoho článků a ještě víc žádostí musel odmítnout, protože prostě na to nestačil. Redaktor týdeníku Vita končí, že kard. Bea je dnes po sv. Otci nejvíce známou katolickou osobností.

(Mluvilo někdo z R. Beyem vlnou vlnou)

Nás Čechy bude zajímat jedna věc: Rodina kard. Bey se původně před staletími nazývala Beham, staroněmecké Böhme, tedy z Čech ~~pocházeli jeho~~ ^{snad} ^{dědičně} predkové. Během staletí ale se ve jménu napřed ztratilo koncové "m", pak "h" ~~xxxxxxz~~ ^{ještě dědeček kard. Bey se nazýval} ~~xxxxxjxxxxxx~~ ^{Bea,} ale otec si už říkal Bea. Byl stavitelem dřevěných domků v ~~Riedbörn~~ ^{Riedböhingen} v Bádensku; tam se narodil kard. Bea 28. května 1881 jako jediný chlapec.

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. V sobotu uspořádá italská rozhlasová a TV společnost koncert ke cti sv. Otce. Budou provedena díla Monteverdiho, Schumanna, Liszta a van Beethovena. Solistou na klavíru bude známý italský umělec Artur Bededetti Michelangeli. Koncert bude vysílat vat.rozhlas od 6.hodiny.

Řím Světový tisk přinesl před časem zprávu, že velikonoční neděle podle pravoslavného kalendáře, která připadá na 29. duben, bude v Sovětském svazu pracovní den. Prý se tak stane na žádost lidu. Opatření je další projev nelítostného boje proti pravoslané Církvi, třebas ta všemožně hledí sloužit sovětským komunistům zvláště pro komunistické propagaci účely v zahraničí.

Maďarsko. Maďarský úřad pro církevní záležitosti zbavil práva vykonávat kněžské funkce nebo propustil ze seminářů 64 kněží a bohoslovů. Mezi postiženými je 16 kaplanů farností hl.města. Prý se tak stalo se souhlasem úřadujících biskupů. V zahraničních komentářích se v tom vidí nový způsob pronásledování Církve a odestranování mladých a schopných kněží. Biskupové jsou donuceni odvolávat kněze z duchovní správy.

Litva. Komunistický litevský časopis Svyturys si stěžuje že klášterní život na Litvě ještě ne~~vymřel~~ vymřel. V zemi prý mají velký vliv podzemní kláštery. Tyto kláštery prý jsou odpovědný za to, že v rodinách je stále dost náboženských knih, věrouk a dějeprav, třebas vyučování náboženství už bylo odstraněno.

NSR. Německá kat.služba KNA se dovírá, že východoněmecké komunistické autority se chystají zbořit universitní kostel v Lipsku. Město prý potřebuje místo, aby přestavělo celý areál kolem university. Rozkaz k zboření kostela byl dán už před několika lety, ale na protest obyvatelstva a zvl.památkového úřadu bylo zboření odvoláno. Kostel pochází z 15.století; přestál 2.světovou válku a od r.1945 ho užívají jak katolíci tak i evangelíci k bohoslužbám.

NSR. Biskup z Würburku mons. Stangl prohlásil v řeči ke kat.mužům, že s pronásledováním křesťanů v zemích pod komunistickým jhem nastala nové éra mučedníků. Biskup vyzýval katolíky svobodného světa, aby nesli kříž spolu se svými pronásledovanými bratry. Je povinností laiků zastat se kříže a všech kdo se k němu hlásí i na veřejnosti. Neskrývejte se se svou vírou mezi 4 zdi svých domovů; hlaste se ke Kristu, i když vám by z toho měla vzniknout škoda.

Indie. Bastyrský list katolických biskupů státu Kerala, jednající o komunismu a varujícím před jeho nebezpečím, neodporuje ústavě. Prohlásil to zástupce indického ministra spravedlnosti před parlamentem v Dillí.

VM. Ve středu večer sv. Otec Jan 23. pronesl rozhlasové poselství k věřícím Benátek k 50. výročí obnovení prastaré zvonice při katedrále sv. Marka. Hlas zvonů jim má připomínat povinnost chránit a šířit křesťanské tradice, které zdědili po svých předcích. - V pátek dopoledne přijal ve zvl. audienci před stavené bývalé alumny a nynější alumny Pap. semináře pro Kampánií, který slaví 50. výročí svého založení. Svět chce světce. Více než učené, výmluvné, kteří jsou zcela na výši ~~stran~~ všeho, co hýbe světem, Církev a s ní svět potřebují kněží svatých, kteří jsou schopni posvěcovat druhého každém koncilu byla v Církvi údobí duchovního rozkvětu. Kéž podobné údobí nadejde i po skončení II. vatikánského sněmu. Protože ale to nelze improvizovat, je nutné už nyní se něto údobí připravovat: řádnou intelektuální přípravou, ale především duchovní: roznicením ctnosti lásky a poslušnosti vůči církevním představeným. Do dalších let sv. Otec udělí představeným semináře své ap. požehnání. Pap. seminář pro Kampánií, který má sídlo v Neapoli a který řídí jesuité, dal Církvi 1465 kněží, z nichž je 19 biskupů.

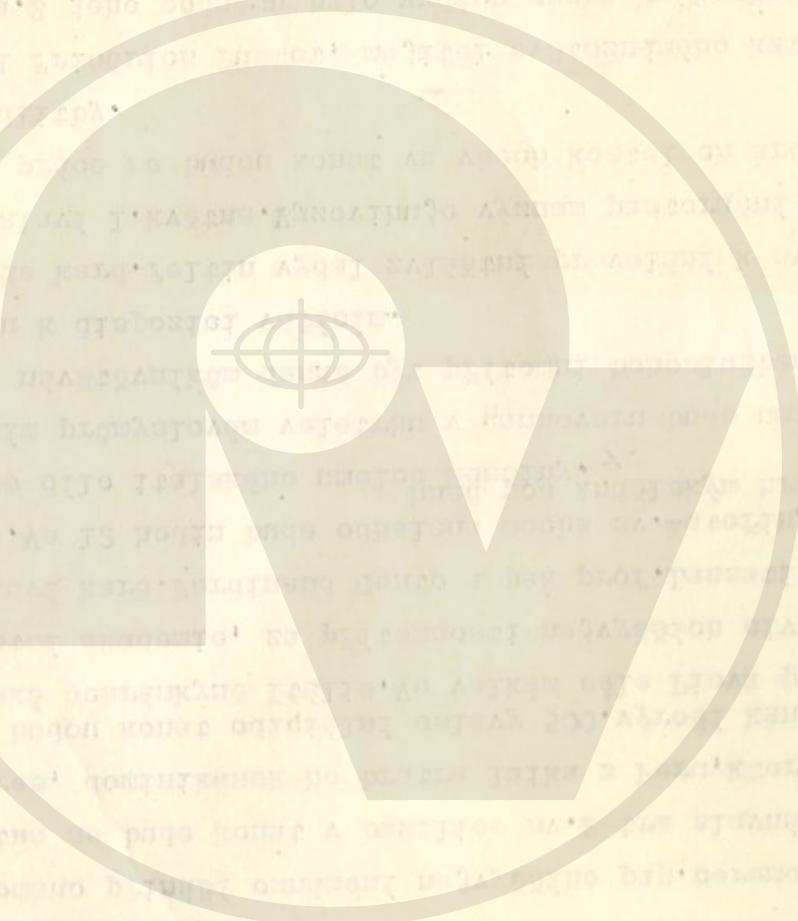
VM. Dnešní L'Os. Romano přináší oznámení nejvyššího pap. ceremonáře mons. Dantese v neděli 6. května se bude konat v bazilice sv. Petra slavná kanonizace bl. Martina de Porres, dominikánského bratra laika z Peru, který žil v 16. a 17. století. Rím. V pondělí se budou konat oficiální oslavy 500. výročí kanonizace sv. Kateřiny Sienské, nebeské ochránkyně Itálie. Ve velkém séle Piova paláce se bude uspořádána slavnostní akademie, za přítomnosti nejvyšších civilních i církevních autorit. Promluví kard. Ferdinand Cento a pak prof. Lazzati z Kat. univerzity B.S.P. v Miláně. Ve 12 hodin bude odhalena socha sv. Kateřiny, jak kráčí k vatikánu. Socha je dílo italského umelce Messiny.

✓ NSR. Na mezinárodním průmyslovém veletrhu v Hannoveru bude umístěna pojízdná kaple, která umožní návštěvníkům denně být přítomni bohoslužbám. Tři kněží, dva z ciziny, budou k dispozici věřícím.

✓ Francie Arc. z Paříže kard. Feltin vydal zvláštní provolání k svátku sv. Josefa dělníka, který se slaví 1. května. Zazdvihuje význam pastorální práce mezi dělníky; za zdar této práce se budou konat ve všech kostelech arcidiecéze v neděli zvláštní modlitby.

✓ NSR. V Řezně zemřel Friedrich Pustet, majitel světoznámého katolického nakladatelství Pustetova. Z jeho podnětu bylo vydáno mnoho knih obsahujících asketického, katechetického a homiletického. Též založil archiv liturgických věd a hudby písav.

Jsem na římské i dalekého světa

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec jmenoval novým ap.nunciem ve Španělsku mons. Antonína Riberiho, posledním nunciem v Číně, a ap.nunciem v Portugalsku mons. Maximilána Fürstenberga, Belgičana, který je od r.1959 ap.delegátem v Austrálii.

*Letnici**Decameron Omáci*)

Muž Dnešní L'Os.Romano přináší ap.list, kterým sv.Otec vyzývá věřící, aby v měsíci květnu, zasvěceném P.Marii, obětovali své modlitby za zdar II.vat.sněmu. Tento sním má znamenat pro Církev nové Letnice, nové vylití darů Ducha svatého, na všechny věřejí. K.P. je se svou Církví a výkonem své odvěké poslání v lidských dějinách; ty jsou zaměřeny k němu a slouží jeho cíliem, třebaže lidé si toho nejsou vědomi. Viditelným důkazem této přítomnosti K.P. bude právě nastávající koncil; jeho hlavním účelem je přispět, aby K.P. byl lépe poznáván, milován a aby lidé šli za ním s větší horlivostí a velkomyslností. Věřící se mají připravovat na koncil úsilím o spravedlnost v životě soukromém i sociálním, skutky lásky bliženské; tím prospějeme blahu celé lidské společnosti. Na této vnitřní křesťanské obrodě nejvíce záleží. Bez ní ani nejlépe organizovaný koncil nepřinese žádné ovoce.

Biskup ze San Juan de Cuyo v Argentíně mons.Rodriguez y Olmos vyzval své věřící k časté modlitbě sv.růžence; mají ji obětovat za zdar II.vat.sněmu, za obrácení hříšníků, a za odvrácení nebezpečí komunismu. Modlitbě růžence vděčí Církev svá největší vítězství: u Lepanta a u Vídni nad Turky a ve středověku vítězství nad albigenskými kacíři.

V Africe je 151 malých seminářů, které mají celkem 15 586 studentů. Kněžských seminářů je 51 s 1825 bohoslovci. Minulý rok bylo vysvěceno 111 novokněží.

V Loreto se koná v těchto dnech mezinárodní festival církevních pěveckých sborů. Je přítomno na 600 zpěváků, patřících k 16 sborům z 6 zemí. Festival bude zakončen koncertem Pap.pěveckého sboru Capela Sistina a pak společným provedením Mše ke cti sv.Pia X. od Dominika Bartolucciho. V rámci festivalu byla uspořádána výstava kostelních hudebních nástrojů a výstava knih a gramofonových desek z posvátné hudby

V pátek večer v bazilice P.Marie zvané SopravMinerva začala třídenní pobornost jako příprava na 500.výročí svatořečení sv.Kateřiny Sienské, dominácké řeh.sestry. Oslavy vyvrcholí odhalením sochy sv.Kateřiny pod Anděl:hem.

Italští katoličtí sportovci splní v neděli svou velikonoční povinnost sv.zpovědi a sv.přijímání. V řadě měst jsou pro ně uspořádány dny duch.obnovy.

Vyb. vnu w. Rn. Bl. p. Amerika, střípki o m. i. v. s. a. TV
Vatikánské. Br. br. dle. Monuments, Schlesse, Lintz a v. Breitner.
✓ Srdce. vložte na desk. tetra. Benedicti. Mirelanski. Po dr. w. ^{one. corr. by}
^(přebal) a. v. v. v. v. v. v.
Mam. Svaté
dile.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vzpomínka na Mojžíše v Římě /Velkonoční úv. h.u./

Průvodci cizinců po Věčném městě se rádi zastavují na náměstí před lateránským palácem a ptají se turistů: Jestlipak víte, že tu máme v Římě něco, co pamatuje časy Mojžíšovy v Egyptě. Turisté bývají ovšem něvěřící věři všem starožitnostem, které pouliční průvodci vychvaluji. Tentokrát však je jejich nedůvěra neopodstaněná. Stojí totiž před obrovským obeliskem, popsaným staroegyptskými hieroglyfy. Císař Constans II. jej dal přenést r. 357 po Kristu z Théb, z horního Egypta a umístil jej v Circu Maximu. Časem spadl a rozbitil se na tři kusy. Papež Sixtus V. jej dal znova postavit před Lateránem. O tomto skoro padesátimetrovém obelisku tedy tvrdí rádi průvodci, že jej vidíval už Mojžíš, když byl ještě v Egyptě. Ostatně takových obelisků je v Římě více a všechny připomínají poutníkům do věčného města kousek z historie vyvoleného národa, jde dobu jeho otroctví i slávy a připomínají též vznik a první význam velkonočních svátků. Zeptáme-li se dětí v katechismu, kdy a jak se slavily první velkonoce, dostaneme opověď velmi jasnou. V době, kdy Kristus Pán při poslední večeři ustanovil Nejsvětější svatost oltářní, v době kdy na Velký Pátek umřel na kříži a kdy třetího dne, ve velkonoční neděli vstal z mrtvých. Tato odpověď je sice správná, ale není úplná. Jistě to byly první velkonoce křesťanské. Ale víme dobré, že velkonoce slavili i židé a že Kristus Pán chtěl úmyslně zemřít a vstát z mrtvých právě *yž* o velkonočních svátcích. Kdy tedy a jak vznikly první velkonoce židovské? Abychom odpověděli na tuto otázku, musíme se vrátit hodně a hodně do minulosti, snad o 32 či 33 století, až do časů Mojžíšových. Tehdy začíná slavná anabase židovského národa pouští do zaslíbené země. První velkonoce jsou jakýmsi národním svátkem, svátkem osvobození z otroctví egyptského. Jak *yž* se to všechno událo, to známe z biblických dějin. Nezmíme však zapomenout, že biblická historie se liší od historie jiných národů jednou velkou zvláštností. Všechno to, co se tu událo je předobrazem, to jest je to jakoby symbolické znázornění něčeho, co má přijít později. Židé slavili každoročně svůj národní svátek, velkonoce, aby nezapomněli na ty velké události, které se

přihodily k záchráně vyvoleného lidu. Proto se každoročně shromažďovali při velkonoční večeří, jedli beránka a nekvašené chleby, na památku toho, že tehdy myslili vytáhnout z Egypta s velkým chvatem, takže těsto nemělo ani čas vykvasit, jedli stojí s holemi v rukou, jako lidé, kteří jsou už vypraveni na cestu, jedli hořké saláty, které jim měly připomenout hořkost dní v otroctví. To všechno konali Židé každoročně a mnozí konají dodnes. V Palestině v Nablusu žije ještě hrstka Samaritánů, kteří zabíjejí slavnostně velkonočního beránka na hoře Gari-zim. ~~✓~~ Sjízdějí se tam lidé z celého světa, aby viděli tuto starou ceremonii v původním lesku. Bohužel jak Samaritáni, tak Židé zapomínají, že všechno to se dalo ~~✓~~ jen obrazně, že to bylo symbolem událostí, které měly teprve přijít. Kristus Pán chtěl výslovně zemřít o velkonocích, jako pravý beránek, jehož krev znamená vysvobození z otroctví hříchu. I pro nás jsou velkonoce dnem osvození z otroctví, z otroctví horšího než bylo egyptské, z poddanosti hříchu. Pamatujeme si dobré, že Židé utíkali před faraonem a přešli Rudým mořem, které pak zalilo jejich pronásledovatele. I my jsme ~~X~~ prošli mořem. Křest se přirovnává často k tomuto přechodu. Duše přechází na druhou stranu do země svobody, zatím co její tyran, vláda zla utone v křestní koupeli. Ale tímto přechodem se ještě neskončilo putování Židů. Na druhé straně Rudého moře se zvedá skalnatá hora Sinaj. Tam Bůh mluvil k Mojžíšovi a lidu za hromy a blesky a dal jim zákon. Starý zákon byl jakýmsi smluvním úpisem mezi lidmi a Bohem. Hospodin se zavazoval, že bude vyvolenému národu pomáhat ve všech útrapách a svízelech, že je přivede štastně do země kterou jim slíbil a že se jich ujmě jako svých vlastních dětí proti jejich nepřátelům, ovšem pod jednou podmírkou: budou-li zachovávat to, co je psáno v úmluvě, v desateru přikázání a zákonitých předpisech. I nás v novém zákoně Bůh uvádí na duchovní horu Sinaj. I my se zavazujeme novou smlouvou, podle evangelia, zachovávat vše, co nám náš nový Mojžíš, sam Ježíš Kristus uložil, a sůň se zase zavazuje, že nás štastně provede až do začlebené země, do věčného království ráje.

ústav pro studium
totalitních režimů

Cesta do zaslíbené země však vedla pouští. Kdo viděl sinajský poloostrov, ten si dovede představit hrůzu a zděšení Židů, kteří odešli od úrodného údolí nilského do holých skal a písku. Není divu, že začali reptat proti Mojžíši a Aronovi: Zavedli jste nás sem, abychom všichni pomřeli. Lepší nám bylo žít v otroctví, kde jsme však dostávali maso! Vzpomínáme si dobře, jak se Mojžíše tato slova dotkla a ~~že~~ jak si trpce stěžoval Hospodinu. A odpověď. Přišel pokrm s nebe, manna. I to je symbol jednoho našeho tajemství víry. Při požehnání s nejsvětější svátostí zpíváme verš starozákonné vztahující se k manně: Chléb s nebe dávals jim, všechno potřebené v sobě obsahující. Křtem jsme sice přešli vítězně Rudé moře, ale cesta do zaslíbeného nebe je daleká a vede pouští, to jest různými svizelemi a trápením, a v těchto trampotách k nám přichází chléb s nebe, eucharistie, nesvětější svátost oltářní, ustanovená při velkonoční večeři, abychom posilování touto stravou došli šťastně do naší zaslíbené země.

Vidíme tedy, jak velkonoční svátky ~~ukazují~~ shrnují symbolicky všechna základní tajemství křesťanského života. Církev je názvá svátkem svátků. Bohužel v dnešní době, jako tolik jiných křesťanských tradicí, i velkonoce mnohdy zesvětštěly. Staly se jen dobou výletů a prázdnin. Nejsou už dnem osvobození, ale dnem ještě větší ~~pr~~ poutanosti k zemi a dnem ještě tužšího otroctví světu. Církev se snaží přizpůsobit velkonoční obřady mentalitě dnešního světa, měst, kde se život stále více a více přesunuje do večerních hodin. Pre-nesla tedy i obrady svatého týdne na odpolední a večerní ~~mainy~~ hodiny. Někdo řekl, že se ~~je~~ dost divně vyjímají osvětlená okna kostelů a zpěvy v sousedství ~~kín~~ biografů, restaurací, kde je rozsvícena televise a hraje jazz. Ale to jistě není žádnou překážkou. Právě naopak. Církev je povinna vydávat svědecství uprostřed tohoto světa, uprostřed biografů, kaváren a dnasingu hlásat velkonoční poselství, poselství osvobození lidského ducha od všeho toho, co tíží ~~ukazují~~ co váže, osvobození a začátek pouti k výšinám.

VM. V sobotu sv. Otec přijal ve zvl. audienci účastníky zasedání Meziparlamen-tárni unie. K přítomným pronesl krátkou francouzskou alokuci. Pravil mj. že po-koj mezi národy měl vždycky neochvějného a horlivého šiřitele v římském papa-ži: kázat pokoj je jeho úkolem, pokoj hlásal i K.P. a k pokoji vede i evange-lium. I mlčení, které Sv. stolice jednou shlíží na spory mezi národy, konec ko-ců slouží pokoji. Jejich přáci za nastolení a upevnění pravého míru mezi náro-dy Sv. Otec udělil své ap. po-ehnání.

Itálie. Katolická Itálie oslavila v pondělí 500. výročí svatořečení sv. Kateřiny Sienské. Ve velkém sále Piova auditoria byla konána slavnostní audience, na níž promluvili kard. Ferdinand Cento a prof. Kat. university z Milána Lozzati. Hned po skončení akademie sv. Jana Pavla II. pozdrav a své ap. požehnání odhalena socha světice, jak kráčí z baziliky P. Marie sopra Minerva k sv. Petru do Vatikánu. Socha je dílo italského umělce Františka Messiny. Socha je dar řádu dominikánů městu Římu, jak pravil v krátkém proslovu gen. vikář řádu P. Štěpán Gomez.

Polsko. Světový tisk přinesl kázání poslkého primasa kard. Wyšinského, které pronesl v Hnězdně při oslavách sv. Vojtěcha. Kard. Vyšinský protestoval proti zákazu vlády, aby se procesí ke cti sv. Vojtěcha smělo konat středem města Hnězdná a jeho hlavními ulicemi. Kard. Vyšinski pravil, že žádost o povolení procesí byla podána v náležitý čas předem; též protestoval proti tomu, že mládež právě v hodinách kdy se měl konat průvod musela z města ven na výlety. Přisaháme, pravil dále kar-že i v druhém tisíciletí našich národních dějin Polsko bude katolické. Mnoha změnám došlo v našem životě, ale víra v Boha neochabla. Polský národ má oči upře-ný k Římu; od tamtud čeká mravní pomoc a posilu. Zákaz procesí ke cti sv. Vojtěcha je první aplikace nedávno přijatého zákona, podle něhož církevní autority musí žádat pro každé procesí s věřejnou náboženskou manifestaci zvláštní povolení.

Francie. Všříci arcidiecéze Bourges ve Francii obětuji 1. května své modlitby a skutky opravdo křesťanské lásky za dělníky, aby se vrátili ke Kristu, který je cesta, pravda a život všech lidí. Svátek sv. Josefa dělníka je vhodnou pří-ležitostí k modlitbě o přímluvu tohoto světce, dělníka rukou, aby i tě, jejichž údělem je také práce, poznali Krista, bez něhož není spásy. - Provolání ke křes-tanskému svátku práce vydal též milánský arc.kar. Montini.

Holandsko. Ve všech kat. kostelích Holandska byly konány v pondělí dopoledne děkovné pobožnosti k 25. výročí sňatku károvnny Juliány a prince Bernarda Austrálie. Postavit se proti komunismu, neznamená dělat politiku, prohlásil

světící biskup z Melbourne mons. Fox. Komunismus, jak dokazují dějiny mnohačetných zemí Evropy a Asie, je podvratná síla, která usiluje revolucí zvrátit řádně ustavený řád, potlačit svobodu a zničit náboženství; nikdo tedy nemůže být obžalovávat z politikaření, když se staví proti tak ničící síle. Když ale bojujeme proti komunismu, musíme milovat komunisty, musíme se modlit za každého z nich, aby poznal zlobu marxistického systému.

~~A. Kurten ji si sestavil i k tomu vlastního řečiště, kde mohlo hovořit.~~

¶ 1. Kurten ji u nás počátku měl velkou pověst. Odvahli se demaskovat komunistického kurta ji bralo hravě; a církev všechny potenciály, které, když vznikly počátku minulosti, a mnoho. Matur. Alfonz v rozhovoru kromě kurta chválil papež P. M.

(rozhovor, Tel. Českého)

(václav)

a kurta měl když u výslužného kurta upomíhat

wspomene mi se my, když měl u v. P. P.:

plas II. vst. min.: a když když, že životem mne mohou všechny
mimokromě, dnešní měsíční měsíční když jde, mě měl všechny když všechny
mimokromě mohou všechny když jde, mě měl všechny když všechny

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů